TOPLUMSAL ÖZGÜRLÜK PARTİSİ

YENİ DÖNEM YENİ GÖREVLER

TEMEL METİNLER

DEVRİMCİ ÖRGÜT-ÖRGÜTLENME METODU VE ZAAFLARIMIZ

Zaaflarımızı araştırmayı, nasıl bir örgüt ve nasıl bir örgütlenme metodu sorularının cevabının içinde ve parti deneylerimizden çıkartığımız sonuçlarla derinleştirelim.

Parti örgütü örgütlenmenin İSKELETİYSE, örgütlenme metodu da örgütlenmenin RUHUDUR. Parti örgütüyle, parti taktiklerinin dolayısıyla politika ve ideolojisinin çakışma noktası, partinin örgütlenme metodudur. Örgütün hangi sınıfa ait olduğunu sadece ideolojisi veya politikasından değil örgütlenme metodundan da çıkartabiliriz.

Devrimci sınıf proletaryanın örgütlenme metodu başlıca GİRİŞİMCİLİK, YARATICILIK ve DÖNÜŞTÜRÜCÜLÜK unsurlarından oluşan MİLİTAN bir metottur; burjuva sosyalizminin rasyonalist-biçimci, öfkeli küçük burjuvanın ütopist-maceracı, çapsız küçük esnafın metafizik-tekkeci örgütlenme metotlarından kalın çizgi-

lerle ayrılmalıdır.

Devrimci örgütlenme metodu mevcut düzenin kendiliğinden akışına KARŞI proletaryanın iradesinin dile gelişi, MÜDAHALE edişidir. Yani kendiliğindelik içinde uyuşukça uyum gösteren veya aktifte olsa kendiliğindenliğin akışından kopuşamayan davranışlardan ayrılır. Kendisi farklı bir düzenin yaratıcı gücü olarak KENDİ DEVİNİMİNİ oluşturur; KENDİSİNE SUNULAN İMKANLARA değil KENDİSİNİN BELİRLEDİĞİ HEDEFLERE yönelir. GİRİŞİMCİDİR, İNSİYATİF KENDİSİNDEDİR. Kendi devinimini mevcut düzenin hakim olan kendiliğinden akışına KARŞI oluşturur. Nereye varacağına, nasıl varacağına, nasıl yerleşeceğine kendisi karar verir. Sadece düzenin kendiliğinden akışından kopuşmak ve sadece ona karşı olmak yetmez, aynı zamanda bu gerici günlük-dönemsel yeniden üretime SALDIRI-PARÇALAMA zemininde bulunmalıdır. Örgütlenmenin attığı her adım düzenin akışını BOZARAK ve BOZDUĞU ORANDA kendi devrimci devinimini güçlendirmelidir.

Burjuva sosyalizmi akılcı davranarak veya çocukça girişimlerle boşa zahmetlere girmeyerek düzenin kendiliğinden akışının önüne attığı imkanlarla yetinir. Düzenden kopuşmayan reel politiker bir taktik hat izlemesine paralel olarak, DÜZEN İÇİ çatışmalara yaslanarak güçlenmeye çalışan bir örgütlenme metodu uygulanacaktır. Onun metodu büyük ölçüde düzen tarafından belirlenecektir, damgalıdır. Düzenin yarattığı rahatsızlıklara tepkiyi örgütlese de son tahlilde o rahatsızlıkları gidererek daha rahat bir DÜZEN İÇİ ortama sevdalıdır. Metodu düzenin kendiliğinden akışının sağa sola sıçrattığı sorunları temizlemeye yöneliktir. Düzenin temizlikçisidirler.

Devrimci örgütlenme metodu YARATICIDIR. Karşı çıktığı ve parçalamaya çalıştığı düzenin kendiliğinden akışının devrimci örgütün üzerine HER AN ve SÜREKLİ olarak yığdığı binbir ağır problemin altında ezilmez. İMKAN YARATICIDIR. Dayandığı güçlerden aldığı desteğin gücünü, biçimini, kalitesini HER AN yeniden üretir; düzenin çatlaklarının içinde besleneceği damarları BULUP ÇIKARTIR. Üstüne çullanan gücün somutluğuna karşı bizzat o gücün zaaflarına vurup onu sersemleterek ve kendi destek güçlerinden

veya düzenin çatlaklarından binbir yolla yeni ve somut güç ipuçlarını BULUP çekiştirerek kendini SÜREKLİ tazeler. Gelişim kanallarını KENDİSİ yaratır. Apışıp kalmaz; KOPARIP ALARAK güçlenir.

Küçük burjuva devrimciliğinin örgütçülüğü düzenin kendiliğinden akışından kopuşur; ancak bu kopuşma temelden ve sürekli değil dönemsel karakterdedir. Düzene tepkisi öfke zemininde, davranışı köşeye sıkışmış kedi tarzındadır. Düzene sürekli ve yüksek gürültüyle vurur. Ama bu sistemli, seçilmiş hedefe giden, gücünü ayarlayan bir tarzda değildir. Gücünün somut kaynağı onun için önemsizdir, irade fetişizmine saplanmıştır. Düzenin gücüde önemsizdir, öfke krizine tutulmuştur ve serin kanlı düşünecek dengesi kalmamıştır. Saman alevi gibi parlar, düzene bütün gücüyle ve nereyi tutturursa vurur ve yiğitçe yenilir. Geleneği ve kaderi parlamatasfiye ikilemi içinde gidip gelmektir. Sonuçsuz çıkışlarıyla halkın düzene tepkisinin hırpalanmasına, zayıflamasına yol açarlar.

Devrimci örgütlenme metodu DÖNÜŞTÜRÜCÜDÜR. Gerçeklik karmaşıktır. Tek bir olgu içermez. Farklı karakterde ve kimi birbirini destekleyen, kimi zıt yönlerde birbirini kesen veya gerçekliği çok farklı yönlere doğru iten-çekiştiren...vd. olgular içiçedir. Bu karmaşa içinde ona damgasını vurarak hakim olan özel bir olgu olabileceği gibi belirsizlik ve hatta anarşide söz konusu olabilir. Gerçeklikte farklı olguların birarada bulunuş durumları dönemsel olarak statik bir karakter taşıyabilir veya dinamik dönüşme anlarından biri yaşanabilir veya statik durumdan dinamik duruma geçiş hali yaşanabilir...vd.

Parti gerçekliğin görünen yüzünün altındaki kompleks içinde kendi bağımsız-devrimci amacına gidiş yolunu açacak, gidişi destekleyecek-hızlandıracak olgu veya olguları yakalar. Bunların diğer olgular karşısındaki pozisyonunu saptar; sözgelimi altta-belirlenense, gerçeğe, gerçeğin akış sürecine hakim hale getirmeye; şayet üste belirleyen haline yükselebilmişse onun durumunu korumaya ki politikanın kendine özgü kanunu olarak çoğunlukla onu ilerleterek, daha yükseğe zorlayarak koruyabilirsiniz; şayet belirsizlik söz konusuysa mevcut belirsizliği devrimci olgunun lehine olarak konum-

lamaya zorlar...vd.

Bizi amacımıza doğru götürebilecek olguda görünen biçiminin altında kendi ilişki ve çelişkilerini barındırır; o da bir BİRARADA BULUNUŞ DURUMUDUR. Tarihselliği içinde bakarsanız o olguda kendi değişiminin sizin baktığınız AN'daki ulaşmış olduğu gerçekliktir; o anki gerçeklikte değişmeye mahkumdur. Sırtımızı dayadığımız olguda olduğu gibi kalmayarak şuraya veya buraya doğru değişmeye yönelecektir. Ama, nereye? İşte o, biraz da BİZE bağlıdır. O olgunun mevcut gerçekliğinin iç ilişkileri saptanarak ve onu devrimci amaca hizmet edecek yöne zorlayacak iç çelişkisinin yarattığı dinamik yakalanarak; istediğimiz dönüşümün gelecekte yaratacağı yeni gerçeğe, olgunun bürüneceği veya bürünmesini istediğimiz yeni biçime doğru bir köprü olacak şekilde harekete zorlanmalıdır. O dinamiğin sözcüsü olmalı, o dinamiği dövüştürmelidir. Ülke çapında baktığınız da partinin çok farklı dinamiklere kendi karakterlerine ve dönüşümlerine uygun tarzda müdahale etmesi, çok farklı biçimlerde onları örgütlemesi ve yine farklı şiddetlerde dövüştürmesi gerektiği açıktır.

Sadece girişimcilik ve yaratıcılıkla yetinir örgütlenme metodumuzu dönüştürücülükle zenginleştirmezsek SONUÇ ALMA noktasında tıkanmak kaçınılmazlaşır.

Dönüştürücü karakterde ortada bir AMAÇ ve bu amaç doğrultusunda GERÇEKLİĞİ devrimci yönde dönüşmeye zorlayan bir İRADE vardır. İradeye ruhunu veren BİLİMDİR, rengini vererek onu kanlandıran İNANÇTIR, biçime sokan BECERİDİR.

Dönüştürücü karakterde iradenin özel bir misyonu vardır. Bunu küçük burjuvazinin irade fetişimizminden hemen ayırmalıyız. Küçük burjuva iradesinin deyim yerindeyse ruhu yoktur veya sakattır; inanç ve beceriyle sonuç almaya çalışır. O, müdahale ettiği gerçekliğin bir arada tuttuğu farklı olguları, bu olguların spesifik karakterini-güçlerini, birbirleriyle ilişkilerini hangi olguyu ne biçimde hangi yönde harekete geçireceğini tahlil etmez veya gerçeği kendi istediği yönde çarpıtılmış haliyle görür. Karşısında genel olarak ve görünen yüzüyle bir gerçeklik ve bu gerçekliği devirecek kendi iradesi vardır. Veya gerçekliğin kendisi ona göre "suni"

bir durumdur; gerçek olan tek şey kendi iradesidir. İradesini alır derin köklerini göremiyerek yüzeysel değerlendirdiği gerçekliğe rastgele yerine, rastgele biçimde ve rastgele hızda vurur. Sun'i olmayan gerçeklik kendi savunma mekanizmalarıyla bu darbeleri savuşturacaktır. Devrimci irade, gücünü gerçekliğin içinden tespit ettiği gerçek olgulardan, o olguların yarattığı gerçek dinamiklerden alır; sırf kendi dayandığı olguyu değil kendi dışındaki veya karşısındaki olguları da hesaba katar; dönüştürme sürecinin hangi karakterde-biçimde ve hangi hızda olacağınada gerçekliğin somut tahlilinden yola çıkarak karar verir.

Gerçeklik geçicide olsa nisbi bir oturmuşluk-statik durum arz ediyorsa devrimcinin işi günlük dildeki anlamıyla daha kolaydır, ama komünizm idealine kavuşma ateşiyle dolu bir militan için ağır akan süreç bıkkınlık verici rutin işleriyle cansıkıcı olacaktır. Dönüşüm anlarının hızlı akan süreci, her an doğurduğu binbir sürprizleriyle savaşan militanın üstüne hızla çözülmesi gereken binlerce problem yığar; günlük dildeki anlamıyla işler zorlaşmıştır, ama ne mutlu o militana ki, devrim hedefi elle tutulabilir yakınlıktadır.

Bugün ülkemizin Kürdistan bölümünde bir dönüşüm anı yaşanmaktadır. Batıdaki nisbi durgunluk Kürdistan'ın sisteme vurduğu darbelerle istikrarsızlığa doğru yönelmiştir. Anadolu çapında genel bir durum tespiti yapacak olursak statiklikten dönüşüme doğru bir geçiş yaşanmaktadır. Militan devrimci metodumuz gerçekliğin bu genel haline uygun bir girişimcilik, yaratıcılık ve dönüştürücük içinde olmalıdır.

Tekrar vurgulayalım. Bir örgütün pratiğe müdahale ediş metodu, örgütlenme metodu onun sınıfsal karakterini-devrimciliğinin niteliğini belirler. Ve bunun terside doğrudur: Örgütün sınıfsal karakteri-devrimciliğinin niteliği onun örgütlenme metodunu belirler. Elbette gerçek hayat siyah ve beyazdan ibaret değil. Oluşum süreçlerinde iki yön birbirini besleyerek, geliştirir-netliğe ulaştırır. Netliğin seviyesi örgütün ülke çapında kazandığı politik insiyatif ve pratik güçle belirlenecektir.

Bizim militan örgütlenme metodumuz: "Ben şu imkanlara sahibim, dış gerçekliğin şartları bu; bu durumda yapabileceğimde şu-

dur" biçiminde değil, "imkanlarımı şöyle zorlayabilirim, imkansızın içinde şurada bir imkan ipucu var, dışımdaki gerçeğin dönüşümünü onun şurasında durur, o dinamiği yakalar geliştirir, buradan vurur, şuraya yönlendirirsem sağlayıp daha avantajlı bir pozisyona geçebilirim" biçiminde bir iç metoda sahiptir.

***

Örgütlenme metodumuzla ilgili açılımımızı nasıl bir örgüt sorusunun cevabıyla daha anlaşılır hale getirebiliriz.

Önce basit bir şema:

A-Yatay / Sistematik yön (Genişleme)
1-Plan
2-Hedef netliği
3-Denetim; (yukardan aşağı-aşağıdan yukarı)
4-Komiteli faaliyet / kurumsallaşma
5-Rapor düzeni
6-Görev bilinci
7-Tempo; (Günlük rutin faaliyette aksamama / Zamana hakim olma)

A- Bu yönü partiyi dağıtır. Yığınla kaynaşmış ve birçok belirsizlikle mücadele içinde bir parti olunur. İddialı ve pratik olarak güçlü bir parti! Yalnız bu yöne açılım yapılırsa, derinliksiz - yüzeysel, direnme gücü düşük bir parti olunur. Parti biçimi demokratik kitle örgütü biçimine doğru aşındırılır.

B-Dikey / Kaliteli yön (Derinleşme)
1-Eğitim
2-Kadro kalitesi
3-Taktik kampanyalarla manevra yapma. Eylemlilik
4-Uslupta derinleşme ve netlik
5-Hassaslık
6-Disiplin/Tüzük bilinci/Emir tutma
7-Misyon bilinci (Devrimci ve partili olarak)

B- Bu yönü partiyi toplar. Baştan sona kontrollü ve net bir parti cihazı oluşur. Akıllı bir parti! Yalnız bu yöne açılım yapılmışsa içe kapalı veya dışa açılınca bile güçsüzlüğü ile sonuç alamayan, politik misyonunu kaybetmiş bir parti olunur. Parti karakteri tarikat veya grup karakterine doğru aşınır.

C-Pratik / Becerikli yön
1-İnisiyatif yeteneği
2-Yığınla parti ve kadro düzeyinde kaynaşabilme (Alanın; bölgenin, kitlenin; dönemin, anın; kadronun, sempatizanın, dilini, ne anlattığını anlayabilme)
3-Sonuç alıcı yetenek
4-Senkronizasyon: Faaliyetlerin birbiriyle ve örgüt çapında uyumlulaşması
5-Savunmayı örgütleme

C- Bu yönü partinin pratiğe hakim olabilme, kontrole alma gücünü arttırır. Problemleri çözen; hızlı, pratik çalışan, ani gelişmelere hemen uyum sağlayan bir parti olunur. Zeki bir parti! Yalnız bu yöne açılım yapılırsa giderek kitleye tabi olan ve pragmatizme yönelen bir parti olunur. Partinin her türlü günlük problemin dışındaki bağımsız iradesi aşındırılır.

Sonuç: Sistemli çalışan kaliteli ve becerikli bir örgüt; yatay ve dikey faaliyeti hakkıyla başarır ve beceriklice birbiriyle kaynaştırır.

Böyle bir örgüt pratiğe militan (girişimci, yaratıcı, dönüştürücü) metodla yaklaşırsa, doğru taktik hattın yürütücüsü olabilir.

Biz elbette kolay anlaşılır olması açısından bazı suni bölmelere yöneldik. Gerçek hayatta bu bölümler çoğunlukla içiçe ve birbirlerini etkileyerek yaşarlar. Ancak yine kolay anlaşılabilmesi için şemaya bağlı bir anlatıma gireceğiz. Tabii, örgütümüzün spesifik sorunları anlatımımızın temeli olacaktır.

A- Yatay / sistematik yön:

Siyaset toplumu idare etme veya bizim açımızdan bakarsak toplumu dönüştürme sanatıdır. Dönüştüreceğimiz toplum kendi nesnel zenginliğini ve karmaşıklığını; netlikleri ve belirsizlikleri; imkanları, imkansızlıkları; zorlukları ve kolaylıkları...vd. ile üstümüze boşaltacaktır. Bunları hergün değiştirerek ya da koruyarak yeniden üreten kendiliğinden mekanizmaları aracılığıyla SÜREKLİ olarak, durmak bilmez bir tempoyla ve kolayca yıpranmayan bir güçle bize yükleyecektir. Üstelik toplumun genel ve kendiliğinden akışının dışına çıktığımız zaman bunlar sizin üstünüze çoğu kez TERS yönden ve ŞİDDETLE ÇARPARAK gelecektir.

Devrimci örgüt bunları karşılayacak güce ve esnekliğe sahip olmalıdır. Gücünü arttırabilmek için kitleselleşmeli; üstüne yığılan düzene, hayatın her alanına yayılıp ona alternatifler örgütleyerek cevap vermeli; günlük dahi sekmeyen temposuna daha yoğun bir tempoyla karşı çıkmalı; faaliyetin günlük ve dönemsel akışını bir plana bağlayıp hedeflerini netleştirmeli; gücünü modern bir işleyiş içinde organize etmeli; planın ve organizasyonun akışını sürekli denetlemeli; bunları bir an olsun "yeter" demeyen bir görev bilinciyle başarmalıdır.

Parti ülke çapında politika yapmak için örgütlenmeli, "dar ama kaliteli" örgüt gibi toplum dışı rasyonalist ütopyalara kesinlikle yaklaşmamalıdır. Sadece ülkeye yayılmak yetmez, toplumdaki bütün alanlara müdahale edilmelidir. Cesaret ve yine cesaret! Dağılmaktan, belirsizlikler yaşamaktan korkulmamalıdır. İddiaya uygun cesaret yoksa iddiayı çürütmeyip, cesaret sahibi olanlara yardımcı olmak en iyisidir. Madem toplumu dönüştürme iddiası var. O halde görevlere kendi dinamizmi ve karmaşıklığı içinde olduğu gibi sahip çıkılmalıdır. Subjektif darlıklarla yetersizlerle biçimsizleştirme yerine görevlere layık konumlara dönüşülmelidir.

Biz tüm ülkeye ve toplumun her alanına yönelik bir faaliyet içine gireceksek bu, başarılı bir yatay çalışmayla ve faaliyetimizin bir saat sistemliği içinde hızla akmasıyla sağlanabilir. Şimdi sistemli yatay faaliyetin birleştirici unsurlarına bakalım.

1- PLAN: Cesaretle tüm ülkeye ve alanlara dağılan faaliyetler dengesizliklerden ve anarşiden korunabilmek için ciddi bir plana gereksinim duyar. Görevlere uygun bir hız, ancak onu önceden belirlemiş düzenlemiş bir planla sağlanacaktır.

Plan militan örgütlenme metodunu destekleyecek, önünü açacak karakterde olmalıdır.

Dönemsel planlar daha kısa vadeli planlarla ayakları üstüne oturtulmalıdır.

Plan sadece örgütün genel faaliyeti için değil, BÜTÜN FAALİYETLERİNE, en dar alan dahil olmak üzere, uygulanmalıdır.

Plan kişilerin subjektif değerlendirmelerinden kurtarılarak, bir KOMİTENİN KOLLEKTİF ÜRÜNÜ olarak şekillendirilmelidir.

Planın yapılışı esnasında her türlü farklı düşüncenin özgürce dile gelmesi ve planın ÖZGÜR TARTIŞMASININ ürünü olarak şekillenmesi sağlanmalıdır.

Plan yapıldıktan sonra örgüte benimsetilmelidir. ÖRGÜT İÇİNDE plana yönelik PROPAGANDA yürütülmelidir.

Plan yapılırken özgürce tartışanlar, bir biçimde kabul edildikten sonra tartışmayı keserek, birlikte planı uygulamalıdırlar.

Plan doğrultusundaki faaliyetin süreçteki durumu sürekli değerlendirilmeli, zaaflar giderilmeli veya kimi rötuşlar KARARLA yapılmalıdır.

Planın gidişinden örgüt sürekli haberdar edilmelidir.

Plan sonuçlandıktan sonra, örgüt çapında dönem değerlendirilmeli; plan karşısındaki örgütün konumu, planın kendisinin döneme uygunluğu veya zaafları saptanmalıdır.

Plandaki görevlerde sorumluluk alan ancak süreçte sorumluluğuna uygun davranmayanların parti içindeki konumları hangi mevkide olursa olsun yeniden değerlendirilmelidir.

Partimizde plan geleneği yerleşmedi. Plan uygulama alanını nisbeten oturmuş, komiteli faaliyet içindeki bir örgütte bulabilir. Örgütümüzün özellikle son 4-5 yıl içindeki özel durumu plan olgusunu yukarıda belirtiğimiz özellikleriyle hayata geçirmemizi engelledi. Son iki yılda MK'nin bir plan oluşturma ve bunu örgüte benimsetme yönündeki irade yetersizliği de söz konusudur. Yapılan planlar genel oldu. Ve daha ziyade kişisel saptamaların üstünde inşa edildi. Yazılı plan geleneği henüz yeni uygulanmaya başladı. Ancak değerlendirme yapılırken örgütün genişlemeye yönelik ana perspektifinin yarattığı anaforu ve çoğu alanlarda zaten kişilerin önderliğinde parti örgütünün oluşturulduğunu unutmamamız gerekiyor. Bizzat MK'nin kendiside merkezi faaliyetten ziyade bölge-alan faaliyetinde yoğunlaştı. Şimdi az çok oturmuş bir parti cihazı şekillenmeye başladığına göre, plan olgusunu tüm unsurlarıyla birlikte uygulamak zorundayız.

2-HEDEF NETLİĞİ: Aslında plan olgusunun bir unsuru olmakla birlikte ayrıca belirginleştirilmesi gerekiyor.

Hedefin kendisi netçe belirlenmelidir. Plan çok fazla girdi çıktıya

sahiptir. Bu farklı hesaplaşmalar içinde ulaşılacak hedef MÜMKÜN OLAN en net şekilde belirginleştirilmeli; günlük faaliyet içinde binbir güçlükle dövüşmek zorunda olan militanın kafasını kaldırdığı zaman görebildiği bir kutup yıldızı özelliği taşımalıdır. Pusulalar sık sık ona göre ayarlanacaktır.

Hedef parti kitlesi içinde netçe bilinmeli ve benimsetilmelidir. Planın bütününden ayrıca özel bir önem vererek planın hedefi yönünde parti kitlesi içinde propaganda yürütülmelidir. Tüm enerji ve devrimci duygular engelleri ezip geçecek biçimde planın ana hedefinde kilitlenmelidir. Her parti örgütü, her militan hedefe kilitlenmiş bir füze haline gelmelidir. Hedefe yönelik devrimci hırs bizi başarıya götüren yollardan biri olarak parti çapında inşa edilmelidir.

3-DENETİM: Toplumdaki binbir çalkantının partiyi kendi bağımsız hattından koparark oraya buraya sürüklemesini hedefinden uzaklaştırmasını engellemenin yolu, denetimi süreklileştirmekten ve modernleştirmekten geçer.

Denetim parti bütünü genel durumunu sürekli gözlemelidir.

Denetim parti bütününü oluşturan tek tek unsurları sürekli kontrol altında tutmalıdır. Kadro kalitesinden disiplin yapısına, özgür düşünme yeteneğinden eylemlilik temposuna, kitleselleşme derecesinden örgütün genel kalitesine...vd. bütün unsurlar sürekli gözlenmeli, alınacak hasarların derhal onarılması sağlanmalıdır.

Denetim örgütün çalışma planını sürekli elinde tutmalı, her nabız atışını hassasca izlemelidir.

Denetim partinin militan örgütlenme metodunda düzenin zorlamasıyla oluşabilecek kaymalara anında müdahale edebilmelidir.

Denetim yazılı raporlar üzerinden yazılı olarak yapılmalıdır.

Denetim aşağıdan yukarı yönetim mekanizmalarındaki bürokratikleşmeyi veya yönetici görevlerdeki başarısızlıkları acımasızca eleştirmeyi ve nihayetinde zaaflarını düzeltmeyen veya yeteneklerini geliştirmeyen yöneticileri değiştirmeyi hedefleyerek düzenli yapılmalıdır. Politikanın tıkandığı noktada yönetim yeni açılımlara yönlendirilmelidir.

Partimiz denetim konusunda başarısız sayılmamalıdır. Her ne kadar kişilerin kişileri denetlemesi ilkel tarzında sürdürülmüş olsa da,

denetimin esasını teşkil eden örgütün zaaflarına karşı mücadele süreklileştirildi. Merkezi önderlerin pratikte partinin bütünüyle bir biçimde temas etmelerinin sonucu olarak partinin genel gidişi sürekli kontrol altında tutulabildi. Ayrıca aşağıdan yukarı doğru bir denetim geleneği de oluşma sürecindedir.

Ancak bugün yapmaya çalıştığımız dönüşüm bu ilkel denetimi hızla dışlamamızı ve modern denetim mekanizmalarını inşa etmemizi gerektiriyor. Bu bir yandan parti merkezinin partinin bütün alanlarıyla ilişkili olmaktan kopuşmasının zorunlu sonucu olarak öte yandan parti faaliyetlerindeki zenginleşmenin olmazsa olmaz koşulu olarak şekillenmelidir. Aksi taktirde örgütle merkezin kopuşması veya giriştiğimiz zengin faaliyetin gerici bir sonuç doğurarak partiyi dağıtması yaşanacaktır. Denetimi komiteler kanalıyla ve yazılı olarak yaparak işe başlamalıyız.

4-KOMİTELİ FAALİYET / KURUMSALLAŞMA: Başarılı bir parti örgütünün ilk göstergesi faaliyetinin komiteli biçimde yürümesidir. Parti örgütlenmesinin diğer örgüt türlerinden en başta ayrıldığı nokta burasıdır: Örgüt içi ilişkiler kişisellikten kurtarılmıştır.

Komite, militanı kendi kişiliğinin dar sınırlarından kurtararak özgürce gelişmesinin, kalite dönüşümüne uğramasının önünü açar. Kollektif eleştiri ve gerçeği arayışın kollektif biçimi bizi kendi kişiliğimizin doğal yetenekleriyle sınırlı alandan kurtararak kollektifin zenginliğine ulaştırır. O zenginlik bize her an "daha ileri" " daha yükseğe" komutunu verecektir. Görüş ufkumuz, yeteneklerimiz komitenin diğer tek tek unsurlarının farklı nüanslarıyla ve komitenin bir bütün olarak bağımsız kalitesiyle İLİŞKİ içinde gelişecektir.

Komite, düzenin bize sürekli empoze ettiği bireycileşme (bireysellleşme değil!)-bencilleşme veya anarşizan eğilimlere karşı koruyucu teminatımızdır. Kollektif üretim bizi kendi disiplini içinde eğitecektir.

Komiteli faaliyet bir birey olarak kendimizi farketmenin ve her an yeni bir yönümüzü keşfetmenin önaçıcısıdır. Yanımızdakinin kendini özgürce ifade edişi ve diğerininde aynı şekilde davranması ve tek tek bireylerden farklı olan komitenin ortak iradesininde kendisini ifade edişi ve bunun süreklileşmesi bize kendimizde "farklı"

olanı görme-tanıma ve üstünde düşünerek geliştirme veya yoketme imkanını verir. Komiteli faaliyet içindekileri bireyselleşmeye doğru iterken kendisi de en iyi biçimde özgür bireylerin kollektif faaliyeti olarak şekillenecektir.

Toplumu dönüştürücü görevinin ortaya çıkarttığı zorlu açılımları ancak modern kollektif üretim ve bunun bir öğesi olan işbölümüyle başarabiliriz. Komite, gerek tek tek komitelerin farklı görevleri ve gerekse kendi içindeki militanların farklı görevlerinin bir toplamı olarak kollektif üretimin ve işte uzmanlaşmanın ilk adımıdır.

Komite loseliliğin, laçkalığın, denetim dışılığın panzehiridir.

Komite polisiye sızmaların zararını onu sınırlayarak asgariye indirmenin bir aracıdır.

Partimizde örgütlenme sürecinin o noktaya ulaşabildiği yerlerde komiteli faaliyet sürdürülmektedir. Ancak bunun komiteleşme sürecinin henüz başlangıcı olduğunu görmeliyiz. Komiteli faaliyeti biçimsel olmaktan kurtararak gerçek derinliğine henüz ulaştırabilmiş değiliz. Pratik faaliyetteki birçok aksamada kaynağını buradan almaktadır.

Sözgelimi, aynı anda birçok işi birden yapamıyoruz. Belli noktada yoğunlaşıyor ve genel olarak onu doğru çözümleyip o konuda daha ileri pozisyonu yakalayabiliyoruz. Ancak o sırada süreklilik kazanması gereken partinin birçok faaliyeti aksıyor, geriye düşüyor. Bu durumda kazandığımız başarı da bütünlük içinde kazanacağı anlama ulaşamıyor, gerçek gücünü gösteremiyor.

Evet, çok fazla işi aynı anda görmeye yönelik bireysel yeteneklerimizi geliştirelim ama daha önemlisi zenginleşmiş faaliyet sistemle olur. Örgütte sistem! Kişisel yeteneklerimizin yetersizliğinden parti faaliyetini kurtarmanın yolu, örgütün sistemli çalışmasıdır. Sistemli çalışmanın alt yapısı komiteli işleyiş üzerine oturan kollektif-modern faaliyettir. Modern işleyiş; işbölümüyle, denetleme mekanizmalarıyla, ileri doğru iteleyen normal işleyişiyle çok farklı işleri birarada başarmamızı; yeni bir karakter kazanırken daha önce kazanılmış karakterleride yaşatmamızı sağlayacaktır. Sözgelimi kadro kalitesinde yoğunlaşma kitleyle hızla ve yaygın ilişki kurabilme yeteneğimizi köreltmeyecek, fabrikalarda yoğunlaşma semt ilişkilerini aksatmayacak, taktik tartışması günlük parti faaliyetini dumura uğratmayacak, legale çıkış illegalde sıkıntılar yaratmayacaktır...vd.

Komiteli faaliyeti derinleştirmek önümüzdeki acil görevdir. Buna pratik olarak bazı anahtar noktalarda komiteleri KURUMLAŞTIRARAK ve böylece o noktadaki parti faaliyetinin KOMİTELİ işleyişini SÜREKLİLEŞTİREREK başlayabiliriz. O alandaki komite artık içindeki kişilerin kişisel devamlılığından kopartılmıştır; komiteye kişisel düzeyde girme veya çıkma olabilir veya polis operasyonla dağıtabilir ama komite yazılı raporlar ve denetim mekanizmalarındaki örgüt fizyolojisindeki yeriyle devamlılığını mutlaka sağlamalıdır. Süreklilik komiteyi, komiteli faaliyetin diğer karakterlerinide kazanarak derinleşmeye ve çevresinede komiteli faaliyeti dayatmaya yönlendirecektir. Partimizde gençlik alanı içinde kurumsallaşmış komiteli faaliyetin başarılı örnekleri vardır. Şimdi MBK'leri ile bunu bölgelere ve bazı teknik komitelerle değişik alanlara yayma girişimleri yaşanmaktadır. Önümüze mutlaka engeller çıkacak, en azından eski tarz kişisel ilişkilerin alışkanlıkları bizi paçalarımızdan geri çekecektir, çekiyorda. Bu gerici eğilimleri dikkatle incelemeli ve şiddetle teşhir ederek tecrit etmeleyiz. Her militan öncelikle kendisindeki alışkanlıklarla cesaretle dövüşmelidir. Dün gerekli kişisel ilişkiler olan bugün gericiliktir, en hafif deyimle siyaseti ahbap-çavuşlukla ilkelleştirmektir.

Kurumsallaşmış komiteler parti örgütünün o bölgedeki veya alandaki temelleri, örgüt fizyolojisindeki iskeletin oraya uzanmış hali olacaktır. Parti örgütünün gerçek genişlemeside ancak böyle sağlam alt yapı ile mümkün olur. Parti vücudundaki bir genişleme içinde iskeletini taşıyamıyorsa dumura uğrayacak, hatta habis ur haline gelebilecektir.

Kurumsallaşmış komiteler aynı zamanda her şart altında parti faaliyetini sürdürmenin, faaliyetin sürekliliğinin aracıdır. Sürekli olarak alana veya bölgeye yönelik faaliyette bulunan bir komite giderek orasıyla etle tırnak gibi bütünleşecek, içindeki kişilerin en yenisini bile hızla alana intibak ettirebilecek, devrimci faaliyete düşmanla kapışmanın normal sonucu olarak zaman zaman yaşanacak bazı dağılmaların hızla toplanmasına yardımcı olacaktır.

Kurumsallaşmış komiteler zamanla görevinde tam bir ustalığa erişecek, sürekli faaliyetin deney birikimiyle bir savaş örgütü olmanın yanında "düşünce deposu" da olacak ve bu birikime dayanarak, her durumda ne yapılması gerekiyorsa onu yapacaktır.

Kurumsallaşmış komiteler alanı veya bölgesiyle sürekli içiçe olmasının sonucu zamanla kabalıklardan kurtulacak; en genel işleri OTOMATİK REFLEKSLERLE yaparken, gücünü İNCE VE HASSAS AYRINTILARDA yoğunlaştırarak RAFİNELEŞTİRECEKTİR. Ayrıntılarda gizlenen şeytan her seferinde bulunup çıkarılacaktır. En ufak bir yaprak kıpırtısı anında hissedilecek ve partinin tepkisi hangi karakterde yönde ve şiddete olması gerekiyorsa anında örgütlenerek dile getirilecektir. İşte, öncü bir devrimci partinin ulaşması gereken noktada burasıdır. Partimiz bu sürecin neresinde mi? Biz gençlik alanı dışında henüz en kaba davranışlarımızı organize etmedeki sorunlarımızı aşmaya çalışıyoruz. İşte, bu en genel zaafları aşarak ayrıntılarda yoğunlaşmak ve hızla günlük-hassas tepkiler üreterek ciddi politika yapabilmenin bir yolu komiteli faaliyeti kurumsallaştırmaktan geçiyor.

5-RAPOR DÜZENİ: Rapor parti cihazının haberleşme aracıdır. Partinin farklı alan ve bölgelere yayılmış örgütleri arasındaki ilişkiyi kurma aracıdır. Modern biçimi YAZILIDIR ve ilişkinin sağlamlığının yolu SÜREKLİLİĞİNDEN geçer.

Rapor sadece aşağıdan yukarı bilgilendirme ve denetime kolaylık sağlamak açısından değil aynı zamanda yukardan aşağı partinin bütününü parti hakkında bilgilendirme ve yönetimin denetlenmesine olanak sağlamak fonksiyonuylada gereklidir.

Raporlar NET olmalı ve geldiği yerin bütünü ve temel iç bağlantıları hakkında bilgiyi aktarmalıdır. Olguları lafa boğmadan kendi çıplaklığıyla OLDUĞU GİBİ aktarabilmelidir.

Raporun SÜREKLİLİĞİ verimli olabilmesinin ön koşuludur. Kopuk zamanlarda gelen raporlar değerlendirmeleri netlikten uzaklaştıracak, DENETLENME yerine İZLENME sonucunu doğuracaktır. Raporu sadece en genel irtibatı kaybetmeme fonksiyonundan kurtarıp sağlam bir irtibat mekanizması ve denetlemenin önünü açan gerçek derinliğine ulaştırmak istiyorsak sürekliliğine dikkat etmeliyiz.

Rapor toplumsal hayatın canlı dinamikleriyle her an içiçe yaşayan parti örgütlerinin oraya-buraya sürüklenme tehlikesini önleme aracıdır. Hele Türkiye'nin mevcut durumunda siyaset yapma her an yeni gelişmelerle karşı karşıya kalınan ve çoğu kez balta girmemiş bir ormanda yürümeye benzeyen, bilinmezliklere doğru cesaretle yönelmedir. İşte bu durum bize kolkola vermeyi, irtibatı kaybetmemeyi yavaşlayanlara veya ayağı sürçenlere anında destek olmayı dayatıyor. Rapor, parti örgütlerinin kolkola vermesidir.

Partimizde rapor mekanizması ilkel biçimden henüz kurtulamadı. Modern rapor mekanizmasının alt yapısı komiteli faaliyet ve yasadışı bir parti olduğumuza göre yasadışı avadanlıkların (evler, kurye sistemi, şifre tekniklerinde eğitim) kurulmuş olmasıdır. O noktalardaki zaaflarımız rapor alış-verişini ilkel seviyelerde tuttu.

Merkezin kişisel düzeyde bütün parti cihazıyla bir biçimde temas etmesinin sonucu aşağıdan yukarı bilgilendirme sağlanabilmiş olsada özellikle yukarıdan aşağı rapor mekanizması işlemedi. Bu ciddi hata, partide kaçınılmaz sancılara yol açtı.

5-GÖREV BİLİNCİ: Görev bilinci örgütün proleter karakterinin göstergesidir. Yapmamız gereken veya üstümüze aldığımız veya bize verilen görevi yapacağız. Görevler dağıtıldıktan sonra herkes kendisine düşeni DÜZENLİ olarak ve ZAMANINDA yapmalıdır. Militanlar birbirleri hakkında, parti örgütleri kendi aralarında, halk partiye karşı bilmelidir ki: VERİLEN SÖZ TUTULACAK, alınan görev ZAMANINDA bitirilecektir.

Burada görev kelimesini günlük dildeki dar anlamıyla kullanıyoruz. Bir proleter fabrikaya hergün aynı saatte gider, kartını basar, işini en kaliteli biçimde ve zamanında yapar. Köyden yeni gelmiş acemi işçiye önce sıkıcı gelebilecek bu davranış tarzı zamanla karakter haline dönüşecektir. Proletaryanın modern bir sınıf olarak en sağlam özelliklerinden biridir.

Modern devrimci örgütlenmenin hiç tartışılmaması bile gereken doğal bir karakteri her örgütün her militanın görevini yapmasıdır. Göreve sadakatte laçkalık çürümenin belirtisidir, bunun süreklileşmesi çürümenin karakter haline dönüşmesidir.

Partimizde görev bilincinde ciddi aksamalar yaşanıyor. Hangi teknik sebep gösterilirse gösterilsin bu çürüme belirtisidir ve süreklileşmemesi için baskı altına alınarak parti ortamından tecrit edilmelidir. Bu aksamalar devrimci değer yargılarının yıpranması kaynağından beslenmektedir. Kimse kendisine böyle ağır bir zaafı kondurmayabilir ama üstüste gelen sıradan ve basit aksamaları ciddi şekilde analiz ettiğimizde onlarda bu derece kararlıca "sebat" etmenin köklerinin derinlerde olduğunu görebiliriz.

6-TEMPO: Yatay faaliyetin sistemli yapılışı onu oluşturan yukarıda incelediğimiz temellerin üstünde yaşanmışsa, KENDİLİĞİNDEN bir tempo yaratacaktır. Ancak temponunda KENDİLİĞİNDEN akışına bırakılmaması; hassasca İNŞA EDİLMESİ, KONTROL EDİLMESİ; YÖNLENDİRİLMESİ gerekir.

Örgütsel faaliyetteki tempo o örgütün iç sistemindeki kalitenin göstergesidir. Diğer bütün unsurların ne oranda başarıldığı onların toplamının bir ürünü olan TEMPODA kendisini ele verecektir.

Tempo parti faaliyetinin ZAMAN karşısındaki konumudur. Sınıf savaşımının dinamik karakteri bizi düşmanla savaşırken birde ZAMAN kavramıyla baskı altına alır. ZAMANA KARŞI ÖZGÜR DEĞİLİZ. Görevler zamanında yapılmalı, belli tavırlar belli zamanlarda alınmalı, belli karakterler belli zamanlarda kazanılmalı, belli çıkışlar belli zamanlarda yapılmalı, belli tepkiler zamanında göstermelidir...vd.

Devrimci hırs, sağlam refleksler, devrimci bilinçle sürekli tazelenen militan enerji, hedefe bir panter gibi konsantre olma yeteneği, gücünü PRATİKTE SONUÇ YARATARAK gösterme kişilikli tavrı, devrimci partiyi zamanla yarışa sokar. Parti zamanla olan SÜREKLİ savaşında zamanı KONTROLE alabildiği ölçüde düzene karşı insiyatif kazanacaktır. Sürekli ileri gitmenin, insiyatif alanını SÜREKLİ genişletmenin ilk adımı zamanı avucunun içine alabilmektir.

Bizim parti olarak hiçbir zaman düzenden rica ederek, bir müddet kendisini yeniden üreten mekanizmalarını çalıştırmamasını, bizim kendisiyle daha iyi savaşabilmek için biraz zamana ihtiyacımız olduğunu, bizi hiç olmazsa bir an kendimizle başbaşa bırakmasını

isteme hakkımız yoktur. Biz istesek bile düzenin cevabı bizi aşağılama olacak ve kendi çarkını döndürmeye daha bir keyifle devam edecektir.

Düzen kendi doğal reflekslerini SÜREKLİ çalıştırarak kendisini sürekli yeniden üretip bize sürekli yeni görevler dayatacak, geçmişte çok önemli olan bazı niteliklerimizi yetersiz hale getirecek "ya hemen gelişme-ya yok olma" ikilemine itecek, sürpriz yönelişleriyle bizi hızla yepyeni nitelikler kazanmaya ya da o anın öncesinde ne durumda olursak olalım eskiyip yok olmaya iteleyecek, kendisine kafa tutan devrimci irademizi sürekli hırpalayarak "ya hemen daha güçlenmeye ya da düzenin çarkları altında ezilip gitmeye" zorlayacaktır.

Siz düzenin dışına çıkıp kendi başına ütopik bir hümanist yaşantıyla yetinebilirsiniz. Bilincinizle ve sağlam kişiliğinizle düzenin pisliklerinden kendinizi mümkün olduğunca koruyabilirsinizde. Ama siz bununla yetinmiyor ve bu ütopist tutumu olması gereken yere sıçratarak devrimci bir politik hat içinde düzene karşı savaşa girişiyorsanız; o halde düzenin 24 saat düzenli olarak sizin üstünüze çullanmasına katlanacak, sadece katlanmakla yetinmeyerek bu savaştan zevk alacaksınız.

Devrimci siyasetin, yürütücüsü militanlarda çoğu kez kendilerini bile şaşırtıcı güçte yaptığı korkunç gelişme ve dönüşmenin kaynağı işte tamda bu sürekli savaşın kendisidir. Siz bu savaşa zevkle girer ve zamanın yeniliklerine her gün, her saat, her saniye ANINDA cevaplar üretebilirseniz sadece ayakta kalmaz, müthiş bir gelişmeye yönelirsiniz. Ama bu kritik momentin bir de acımasız arka yüzü vardır. Geçmişteki konumunuz veya mücadeleniz ne olursa olsun şayet SÜREKLİ kendinizi yenileyemezseniz birden zavallı bir moloz haline dönüşebilirsiniz. Devrimci siyasetin dinamiği geliştirme ve dönüştürme gücü aynı oranda müthiş NANKÖRDÜR: Sizi bir kağıt gibi buruşturup çöp sepetine atar.

İşin daha da kötü tarafı siz artık yerinizin çöp sepeti olduğunu farkına varmamış olup hala mücadele ettiğinizide düşünebilirsiniz. O durumda düzen ezerek yendiği sizin posası çıkmış karikatürünüzü kendisine resmi " muhatap" kabul ederek oynamaya başlayacak

ve sizi gerçek devrimcilerin DÜZEN İÇİ alternatifi olmaya zorlayacaktır. Düzenin insafı yoktur!

Kişiler için geçerli olan, partiler içinde aynen geçerlidir. Proleteryanın devrimci partisi olmak bizim tapulu malımız değildir. Gereklerini yerine getiremezsek yerimiz çöp sepetidir.

İçimizdeki Oblomov'u öldürelim! Mademki bin başlı, bin kez öldürelim!

Sorun günlük dildeki dar anlamıyla bir tembellik veya hantallık değildir. Sorun düzenin gücü karşısında kendi gücümüzü yenileyip yenilememizdir. Sorun düzenin üstümüze geliş hızına uygun tempoyu yakalayabilmektir.

Partimizde Oblomovluk pis bir uyuşukluk veya bezginlik biçiminde yaşanmıyor. Sorun tempomuzdaki DÜŞÜKLÜKTÜR. Biz bu tempoyla öncü parti sıfatına kesinlikle layık değiliz. Pratikten ciddi bir tokat yemeden kendimize gelmeliyiz. Zamanın peşinde yaya kalıyoruz.

Zaman kriterini unutarak başardığımız işlerin düzen karşısında kıymeti harbiyesi yoktur. Kendimizi avuturuz, işte o kadar! Hayatın ritmi zamandır, ondan kaçamayız; emrettiklerine uyarak onu avucumuzun içine almalıyız.

Zamandan kopuşma siyasetin GERÇEK arenasının dışına düşmektir. Gerçek savaş alanın dışında oyuncak askerlerle savaş oyunları oynanabilir, ama bunun gerçek savaş yerine koyarsanız traji-komik bir duruma düşersiniz.

İşte sorun savaşın dayattığı tempoyu emrettiği HIZDA ve emrettiği ZENGİNLİKTE yakalayabilmektir. Devrimci politikayı gerçekten pratiğe geçirmenin başka biçimi ve yolu yoktur.

Devrimci bir militanın partiye bir kez kazanılması süreci bitirmez. Onun düzene karşı her gün YENİDEN KAZANILMASI gerekir. Aynı şey düzene karşı kazanılan insiyatif ve bizzat örgütün kendisi içinde geçerlidir. Her gün yeniden kazanılmaları gerekir. Tempo, her gün yeniden kazanmanın ilk adımıdır.

Temponun bir ayağı parti faaliyetinin zaman karşısındaki konumu ise öteki ayağı günlük rutin faaliyetteki durumdur. Rutin faaliyet (randevular, kitleyle günlük ilişkiler, eğitim faaliyeti, gazete dağıtımı, polise karşı günlük önlemler, aidat toplama...vd.) devrimci temponun geçmesi basit gibi görünen giriş kapısıdır. Evet, gerçekten de basittir, ama keşke bizim basit hatalara karşı anlaşılmaz düşkünlüğümüz olmasa.

Rutin faaliyet tıpkı görev bilincindeki gibi, proleter karakteri gerektiren zahmetli bir iştir. Zamanla bıkkınlık yaratabilecek özelliklikleri vardır. Israrla devam etmek bir sisteme oturtmak sonrada sistemin işleyişini sürekli kontrol etmek gerekir. Rutin faaliyette ne kadar gevşeksek, proleter disiplinden o kadar yoksunuz demektir.

Küçük mevzilere dayanarak büyük kaleleri zaptedeceğiz. Günlük küçük zaferler bize gelecek konusunda moral depolayacak. Ve daha önemlisi her gün yapmamız gereken basit işleri yapmakta aksatırsak onlardan çok daha fazla enerji, hırs ve disiplin gerektiren büyük hedeflere hiçbir zaman yaklaşamayız. Siz belki sıkıcı günlük işlerin üstünden kurnazca atlayıvererek büyük işlerin adamı pozuna bürünebilisiniz ama boşuna havalanmış olursunuz. Pratik sizin balonunuzu ilk fırsatta patlatıverecektir.

Rutin işlerle ilgili basit problemlerini çözemeyen bir partinin büyük hedeflere yönelik güçlü çatışmalarda da her tarafından dökülerek yenilmesi kaçınılmazdır.

Sistemli organizasyon ve cesaretli yatay açılımlar partiyi müthiş ölçüde AÇAR. Toplumun her yerinde oluşan gözü kulağı, eli ayağı ile politik mücadelenin kitlesel sonuçlarını toplayabilen, iddialı ve vurduğu yerden ses çıkartacak ciddi politik güce sahip; toplumdaki her kıpırdanmaya anında tepki gösteren ve bizzat kendisi tepkileri açığa çıkaran dinamizmi kazanmış; dosta güven, düşmanda telaş yaratacak bir parti olunur.

Ancak örgüt tamamen bu yön üzerinde inşa edilirse parti biçimiyle demokratik kitle örgütü biçimi arasındaki sınır belirsizleşir; Parti örgütünün sınırlarında laçkalıklar-biçimsizlikler oluşur. Sözgelimi sınıf savaşının pek bilinen karşı-devrimci şiddet öğesi karşısında çaresiz kalınabilir.

Parti örgütünün derinliği olmalıdır. Kökleri kolay koparılamayacak kadar derinlere inmelidir.

B-Dikey / kaliteli yön

Tempolu çalışan, ülkenin her yerinde ve hayatın her alanına çok çeşitli biçimlere bürünerek el atan sistemini oturtmuş örgütümüz başarısı oranında bize müthiş bir fetihçi karakter kazandıracak, insiyatif alanımız sürekli genişleyecektir. Güzel! Ancak işi bu noktada bırakırsak gerimizde patlamaya hazır ve düzen tarafından hemen veya işine geldiği zaman patlatılacak dinamitler, fethettiğimiz alanları yeniden düzene kazandıracak, devrimci hareket yoğun demoralizasyona ve kendine güvensizliğe düşecektir.

Fethedilen alanlar düzenlenip, sağlam koruyucu kalelerle donatılarak kontrole alınmalı, üzerinde gerçek bir hakimiyet kurularak iktidar sahibi olunmalı; birde böyle fethedilmelidir. Parti gücünün bir bölümüde bu faaliyete ayrılmalıdır. Zamana bırakılmamalı, iktidar bilinçlice inşa edilmelidir.

Biz devrimci coşkuyla her yere yöneleceğiz, herşeyi yapmaya çalışacağız ama pratikte bizim yayılma gücümüz yaptığımız işlerin kalite ihtiyacının zorlamasıyla karşılaşacak, iki DEVRİMCİ ihtiyacın çatışması kendi DENGESİNİ yaratacaktır. Bu dengede BİLİNÇLİCE ayarlanmalıdır.

Kalitenin inşasına ayrılan güç görünüşte bir hız kesmesi gibi anlaşılabilir. Kesinlikle yanlıştır. "Hızlı"! "Daha hızlı"! talebimiz kesinlikle telaşlı ve dengesizce koşuşturmak olarak anlaşılmamalıdır. Kalite kazanmaya, derinleşmeye ayrılan güç hızdan taviz değil, hızın daha da artırılabilmesi için gerekli YOĞUNLAŞMANIN sağlanmasıdır.

Güçlü bir tempoya dayalı sistemli örgütsel faaliyet partiyi ülkenin her yerine ve bütün mücadele alanlarına yayarak DAĞITACAK ve BELİRSİZLİKLERE yönlendirecektir. İşte parti, örgütü içinde oluşturduğu başka mekanizmalarla bir yandan da kendini sürekli toplamalı, bütün belirsizliklere karşı sürekli uygulayacağı aydınlatıcı baskıyla NETLİĞE ulaşabilmelidir.

Şimdi kalite kazanmanın ve derinleşmenin birleştirici unsurlarına bakalım.

1-EĞİTİM: Sınıf savaşının zorlu baskısına karşı bizi ayakta tutan bilincimizdir. Bunca zorluğa karşı kişicil düzeyde aldığımız tek kar-

şılık insan olma gururumuzun okşanmasıdır ki, o gururuda İNSANİ biçimde oluşturan yine bilincimizdir.

Kapitalizmin toplumu sürüleştirme ve bireysel düzeyde de insanileşme sürecinden geriye iterek hayvani içgüdülerinin esiri haline dönüştürme doğal eğilimine karşı çıktığımız için devrimciyiz; ama yalnızca karşı çıkmakla yetinmeyen ve komünizm idealine insanlığı yöneltme amacımız bizi mevcut sistemin çarklarıyla sürekli ve zorlu bir savaşa itiyor. İşte sınıf savaşı denilen bu savaşta bize düzene vurma, fethetme ve savaşı yükseltme iradesini verende bilincimizdir.

Ve nihayetinde savaşında kendi kuralları vardır. Kuralları kavramamızı uygulamamızı ve yeniden üretmemizi ve savaşta insiyatif kazanmamızı sağlayanda bilincimizdir.

Bilincin bir ayağı pratiğin kendisidir. Pratik tüm zenginliğini ancak içinde yaşayanlara gösterir. Sihirli noktayı seyirciler değil uygulayanlar görecektir. Pratik, içine boylu boyunca girme cesaretini gösterenlere müthiş verici ve bonkördür. Kumda gezerek yüzme bilinci edinemezsiniz, denize girmeniz gerekir.

Bilincin diğer ayağı bizim pratiğimizi algılayıp kavramlaştırarak teorileştirme çabamızdır. Pratiğimizi aktarmacılıkla devşirilmiş şablonlardan kurtaracak olan bizim ona büyük kıymet vererek en hassas şekilde üstünde yoğunlaşmamız, tüm bileşenlerini ve bütününü incelememiz ve bunu içinde kaybolarak değilde sonuç çıkaracak biçimde yapmamız ve çıkarttığımız sonuçları yine pratiğin mihenk taşına vurma iradesini göstermemizdir.

Kendi pratiğimizi teorileştirmeye yönelirken, parçası olduğumuz dünya proletaryasının verdiği mücadelelerin veya doğrudan kapitalist sisteme yönelik soyut bilimsel araştırmalarının ürünü olarak ortada duran teori hazinesi de bilincimizi sürekli besleyecek kaynaklarımızdır.

Parti, kadrolarının bilincinin oluşmasını ve sağlamlaşmasını pratiğin kendiliğinden akışına bırakamaz. Kontrollü ve düzenli eğitim faaliyeti parti kitlesinin bilinç tazelenmesinin teknik alt yapısıdır. Bilincin devrimci mücadeledeki belirleyici yeri dikkate alınırsa eğitim faaliyetinin parti pratiğindeki önemi ortaya çıkar. Eğitim faali-

yeti bitmeyen bir süreç olduğu için dağılma, yıpranma, kalite değişikliğine uğrama, tempo kaybetme tehlikelerini içinde taşır. Sürekli kontrol edilmeli, nabzı elde tutulmalı aksamalara karakter haline dönüşmeden anında müdahale edilmelidir.

Eğitim ana yürütücü gücü bu konuda uzmanlaşmış propagandistlerdir. Propagandist olguların görünen yüzünün arkasındaki iç bağlantıları ve olgulararası ilişkilerin karakterini bir bütün halinde görme yeteneği gelişmiş parti üyesidir. Sadece görmesi ve kavraması yetmez, aktarabilme, aktardığı insana kavratabilme yeteneğininde gelişmesi gerekir ki bu esas olarak kendi özgün pratiği içinde oluşacaktır.

Eğitimin teknik imkanı kitaplar, broşürler...vb.dir. Parti ortamındaki farklı eğitim ihtiyaçlarına yönelik farklı eğitim programları düzenlemeli ve bu programları barındıran yayınları organize etmelidir.

Parti pratiğimizde eğitim olgusu kendisine ayrı bir yer edinmiş ve süreklilik sağlayabilmiştir. Ancak hiçbir haklı sebebe dayanmayan pratik beceriksizlikler ve hantallıklar bu olumlu geleneğimizi yıpratıyor. Şimdi sadece zaaf olarak görünen bu olgu karakter haline dönüşmeden hızla yok edilmelidir.

Eğitimle görevli propagandist görevliler ulaştığı her yerde, örgütlenme o seviyeye gelir gelmez saptanmakta ve uzmanlaşmaya yönlendirilmektedir.

Eğitimin teknik imkanlarını yaratma konumunda başarılı olamadık. Bu zaafımız propaganda faaliyetlerinin vuruş gücünü düşürmektedir.

Geçen dönem içinde pratiğe sokmayı başarabildiğimiz parti okulu partiye olumlu katkıda bulundu. Pratikte önaçıcı sonuçlar yarattı. Kalıcılaştırmamız ve zenginleştirmemiz gerekiyor. Parti okulu farklı kadro seviyelerine ve hatta ileride yaratabileceğimiz imkanlara bağlı olarak sempatizanlara yönelik olarak değişik tarzlar yaratmaktır.

2-MİSYON BİLİNCİ: Eğitim bahsinde değinmiş olsakta ayrıca açmamız gereken bir olgudur. Devrimci bilincin kritik bileşenlerinden biridir.

Her militan devrimci olarak kapitalizme karşı, TKP-Kıvılcım'cı

olarak Türkiye'ye karşı ve görev yeri itibariyle partiye karşı pozisyonunun ne olduğunu, hangi misyonu yürüttüğünü netçe bilmeli, yaptığı işin anlamını yaşayarak davranmalı, o anlamdan güç ve enerji alabilmelidir.

Her militan mevcut düzenin çarkları içine karışmayıp ayağa kalkarak, sınıflı toplumların binlerce yıldır iğneli fıçı içinde işkence ettiği insanlığa sahip çıkmasının olağanüstü güzelliğini bir İNSAN olarak bütün hücrelerinde hissedebilmelidir. Savaşın çetinliği içinde yaşayacağı en karanlık anlarda dahi, şayet o güzelliği kavrayıp bilince çıkarabilmişse, bir kutup yıldızına veya arkasını dayayacağı bir desteğe veya üstüne uygulanan şiddeti tuz-buz edecek coşkuya sahip olacaktır.

Her militan emperyalizmin ülkemize ve halkımıza dayattığı sömürgeleşme köleleşme kaderine karşı ülkenin ve halkın kurtarıcı ve öncü savaşçısı olma gururunu yaşamalıdır. Emperyalizmin ülkedeki ortağı bir avuç finans-kapital ve onların köpeği generaller ve polis şefleri çetesine karşı öfkeyle hınçla, yokedici tarzda saldırabilmek; ülkesine ihanet etmiş bu alçakların önlerine atılan payları kaybetmeme ve hesap verme korkusuyla ellerindeki tüm şiddeti üzerimize uyguladıklarında ayakta kalabilmek için o gururu mutlak gereklidir. Gururumuzu yüzlerine bir tokat gibi çarpacağız.

Biz dünya ve ülke çapında insanca ve özgür yaşama olan yönelişimizi sonuçsuz maceralara veya boş ütopyalara bağlamıyoruz. Modern çağın öncü sınıf proletaryanın savaşçılarıyız. Genel olarak sınıflı toplumlara son verme, özel olarak kapitalizmin dünya ve ülkemizdeki ölüm çanını çalma yeteneğine ve gücüne sahip proletaryanın savaşçılarıyız. Mevcut gerici anaforların üstünde çok tepinerek aşındırmaya çalıştığı sınıfımız proletaryanın çağımızdaki özgün misyonuna sımsıkı sarılmalıyız.

PROLETARYANIN damgasını taşıdığından DEVRİMCİLİĞİMİZİN gericiliğe, insanlık dışı baskılara, yoksulluğa veya emperyalist talana-sömürgeciliğe TEPKİDEN komünistliğe YÜKSELMESİNİN oluşturduğu yüksek bilinç seviyesinin bizde yarattığı etkileme ve dönüştürme gücünü-yeteneğini hissetmemiz, pratiğe uygulayarak açığa çıkartmamız gereklidir. Proletaryanın kızıl bayrağını,

taşıyabilende yarattığı bilinç ve pratik gücü hissederek o bayrağı kaldıralım. Proletarya onun savaşçısı olan bizlere kendi misyonunu dayatacak, o misyonu kaldırabilecek araçlarıda peşi sıra verecektir, vermektedir.

Biz proleter devrimciliği Türkiye'de hayata geçirmeye çalışıyoruz. Devrimci-demokrat parti ve gruplardan biri değil, proletaryanın öncü komünist partisidir. Partimizi diğer devrimci parti ve gruplardan hassasca ayırmak ve onlara partimizin önderliğini dayatmak, benimsetmek durumundayız. İdeoloji-politika ve örgütlenmede yaptığı açılımlarda partimiz öncü komünist kişiliğini süreç içinde yoğunlaştırmakta ve herkesçe de kabul edilebilecek seviyeye yaklaşmaktadır. Şimdi tüm gücümüzle partimizin ÖNCÜ misyonuna sahip çıkma zamanıdır. Yakın gelecekte herkesçe kabul edileceği bugünden görülebilen bu misyonun KURUCU savaşçısı olmanın şefi ve kuruculuğun gerektirdiği kahramanca atılımların önderi olmanın gururunu bilinçlice hissedelim.

Her militan parti içinde konumu itibariyle yaptığı işin parti bütünü içinde ne anlama geldiğini; o işin hangi itici mekanizmaları nasıl çalıştırdığını, yapılmadığı taktirde yaratacağı hasarın ne olacağını netçe bilmelidir. Yaptığı işe çoşkuyla sahip çıkabilmek için sadece görev bilinci veya görevi ayrıntılarıyla izah edilmiş olması yetmez, en basit bir taşın bir yerden alınıp başka yere konulmasının dahi partideki önemi kavratılmalıdır. Militan misyonunu bilince çıkarıp göreviyle özdeşleşecek, onu yaşayacak ve bir bayrak gibi taşıyacaktır. Bu bilinç militana kesinlikle, gerçeğe dayanmayan kaba ajitasyona dayanarak değil, parti gerçeğinin içindeki gerçek durumdan yola çıkarak verilmelidir. Kaba ajitasyonun yaratacağı çarpık bilinçlenme gerçek karşısında hızla eriyecektir. Bizim beslememiz gereken duygular YÜZEYSEL ve MARAZİ olanlar değil, KİŞİLİKLİ kolay etkilenmeyen ama kolayda bozulmayan DERİN duygulardır. Bizim yakalamaya ve geliştirmeye çalıştığımız şey, her devrimcide doğal olarak bulunan ve insani gelişmenin ciddi iticilerinden olan YÜCELME duygusudur. Küçük gündelik basitlikler bizden uzak olmalıdır.

Partimiz genel olarak misyon bilinci başlığı altında topladığımız

bu olgulardan devrimci olma ama başka biçimde değil proletaryanın savaşçısı bir komünist olarak devrimci olma ve parti içindeki görevin anlamını kavrama yönünde önemli adımlar atmıştır. Ancak misyonu kavramada henüz oldukça ham ve ilkesiz ve bu misyonu küçümseme yönünde ciddi zaaflarda taşıyabiliyoruz. Şimdi diğer konulardaki olumlu adımlarımızı geliştirirken PARTİMİZİN MİSYONU üstünde yoğunlaşmalıyız. Bu bilinç elbette Partimizin pratikte alacağı insiyatifle güçlenecektir. Ama bir de biz üstünde hassasca durup göze batırarak güçlenmesine katkıda bulunmalıyız.

Misyon bilincinin oluşması kendiliğindenliğe bırakılırsa kaba, ham ve incelmemiş biçimde şekillenecektir. Devrimci mücadeleye insanlar zaten bu yöndeki ilk bilinç filizlerini taşıyarak gelirler ve pratiğin akışı da kendiliğinden o filizleri besler. Ama parti bu yönde özel bir çaba göstererek misyon bilincini bütün niteliğiyle açığa çıkarmalı, rafineleştirmeli ve o bilincin doğurduğu güçlerin açığa çıkarılmasında da yardımcı olmalıdır.

3-HASSASLIK: Dünya sosyalizminin çözülüşü ideolojik zeminde olağanüstü problemleri ardarda önümüze yığıyor. O problemlere yaklaşımda bir nüans hatası süreçte bizi çok farklı noktalara uçurabilir. Ama cesaretle de problemlerin çözümüne yönelmeliyiz.

Türkiye Cumhuriyeti 70 yıllık tarihinin en kritik dönemecinin içinde. Eski statüler her taraftan dökülüyor, yeni oluşumlar kendini dayatıyor. Bu gelişmenin yarattığı sarsıntılar her an yeni sorunların çözümünü, her an yeni tavırlar alınmasını zorluyor. Kızışan politik zeminde başka zaman belki kolayca düzeltilebilecek bir ufak hata bizi hiç istenmeyecek durumlara düşürebilir. Ama biz devrimci coşkumuzla politik ortamın kızışmasına insiyatif alanımızı geliştirmenin, sınıfın pratik olarakta öncüsü olabilmenin fırsat yaratıcısı olarak yaklaşıyoruz.

Partimiz kritik bir dönemi aşamamanın sancılarını yaşıyor. Bugün birçok yerde attığımız adımlar kurucu nitelik taşıyor. Yakın gelecekte çok geniş insiyatif alanları kazanacak süreçlerin ilk ivmelerini şimdi veriyoruz. Şimdi attığımız temeldeki bir hata yarın kendisine epey geniş hareket alanı yaratabilecektir. Ama biz "biraz yavaş

olalım" demiyoruz, tersine tempoyu yükseltmeyi hedefleyoruz.

Devrimci politika zaten bir yönüyle de sanat olarak görülebilir. İncelik hassaslık ve nüanslarda yoğunlaşma başarının olmazsa olmaz koşuludur. İşte, belirtiğimiz somut durumlar bizi her zamankinden daha fazla yoğunlaşmaya, hassaslaşmaya, incelmeye itiyor. Bıkmadan ve ısrarla attığımız her adımı hesaplamalıyız, sonuçlarını değerlendirmeliyiz. Atılımcı cesaretimiz bu tutumdan zedelenemez, ayaklarını yere sağlam basarak güç alır.

Kırk kere ölçüp bir kere biçmeliyiz. Kuyumcu gibi titiz çalışmalıyız.

Satranç oyuncuları gibi hamlelerimizin doğuracağı karşı hamlelerle ve devam hamlelerimizi de hesaplayabilmeliyiz.

Hassaslık kendini ve yaptığı işi ciddiye alma ve yaratılacak pratiğin sonuçları hırsla arzulamanın sonucudur. Ütopyalar peşinde koşan ne yaptığını bilmeyen insanlar değilsek, arzularımızın pratikte gerçekleşebileceğini biliyor ve pratik olarak da gerçekleşmesini istiyorsak, adımlarımızı bizi sonuca yaklaştıracak biçimde atmayı hesaplamalıyız.

Hassaslık politikada olgunluğun işaretidir. Hamlıklar ve kabalıkların pratiğin içinde pişerek atıldığının; süreçlere kendi zenginliklerini esnekçe kavrayarak yaklaşıldığının göstergesidir.

Hassaslık kendine güven gerektirir. Olağanüstü şiddette bir dönüşüm için iradeyi ortaya koyma ve bunu pratikte gösterme kendine güven olmazsa daha ilk engelde zaten tökezleyecektir. Ama sürecin belli noktasını aştıktan sonra geçmişteki pratik kazanımlar müthiş bir kendine güven duygusu yaratacaktır. Kendine güvenen bir parti dönüştüreceği ortama ve bizzat savaşın kendisine kelimenin günlük anlamının tam tersini içererek yumuşakça yaklaşacaktır. Sürecin HER noktasına ustaca TEMASIN gerçek yolu da budur.

Partimiz hassasca davranma yönünde kazanımlara sahiptir. Hassaslık karakterinin temeli parti bünyesinde atılmıştır. Parti bütününün bu konuda daha yoğunlaşabilmesi pratikte yapacağı açılımlara bağlıdır. Mevcut hassaslığımız parti bütünü açısından partinin geçmiş pratiğinin seviyesiyle belirlenmiştir, şimdi bu pratiği artık ilkel buluyor ve tüm gücümüzle yeni bir açılımı zorluyorsak, o açılıma

başladığımız andan itibaren hassaslık karakterimizde zenginleştirilmelidir.

4-HATALARA KARŞI TAVIR: En başta belirtmeliyiz ki hata yapmak normaldir. Hatta pratikte alınan insiyatifin genişliğine bağlı olarak yapılan hatalarda çoğalacaktır. Yapılan hatanın altında ezilmek veya komplekse kapılmak saçmadır, kendine güvensizliğin ifadesidir. Devrimci tutum hatayı hızla düzeltip, yola devam etmektir.

Hiç hata yapmama korkusunun baskısı altına giren, hızla pratiğin kenarına savrulacaktır. Evet, biz mükemmel bir pratik sergilemek ve hiç hata yapmamak için bütün gücümüzle çalışırız ama gerçek hayatta mutlaka hata yapılacaktır. Yani hatayı PRATİK BİR OLGU olarak kavramalı ve hatalarımızla SÜREKLİ karşı karşıya gelmeye hazır olmalıyız. Yeter ki onlara ALIŞMAYALIM! Yeter ki onlara SEVDALANMAYALIM!

Lenin'nin özellikle vurguladığı gibi hataları kabul etmek başlı başına bir politik eylemdir. Hatanın altında ezilmeyen kendine güvenin, hatadan onu ezip yokederek hızla kopuşmaya gerekli enerji birikimine sahip olunduğunun göstergesidir. Hatalarımıza cesaretle kafa tutalım! Halep oradaysa arşın burada; hodri meydan! diyelim. Hataya sevdalanma hangi biçime bürünürse bürünsün, hatta sosyalizmin yanılmayan papası havasına bile girilse; o havaların-pozların altında kendine güvensizliği ve enerjisizliği-Oblomovluğu saklar. Hatasından kopuşan kişi kuş gibi özgürleşirken, hatasına sevdalanan onu önce ayağında pranga gibi sürekli taşıyarak sonra onunla bütünleşerek hatanın kişileşmiş haline dönüşecektir. O durumda o hatadan kurtulmak isteyen örgüt artık sadece hatanın kendisini değil, onunla bütünleşen kişiyide tecrit etmek zorundadır.

Devrimci örgütün önemli bir itici yayıda hatalarıdır. Pratikteki gerçekler örgüte kendi yetmezliklerini hatalar biçiminde gösterir. Örgüt neresini geliştirmesi, neresini düzeltmesi, neresini yoketmesi gerektiğini pratiğini değerlendirerek saptayacaktır. Pratiğin turnusol kağıdı hataları açığa çıkartarak düzeltmemiz veya yok etmemiz gereken yerlerimizi gösterir. Şayet biz hatalara meydan okuma cesaretine sahipsek, sadece bu da yetmez, aynı zamanda onları ezip yoketme yetenek ve gücündeysek, örgütün pratik karşısındaki konumu

daha güçlü bir pozisyona dönüşecektir. İşte bunun için hatalar karşısında paniklemek saçmalıktır, tersine onlara iştahla yönelmek gerekir. Hatalarımızı yok ettikçe sadece onlardan kurtulmayacağız aynı zamanda daha ileri gitmiş olacağız. Ve yeni hatalar...vd. sürecinde sürekli ilerlemenin itici yayını çalıştırmış olacağız.

Hataların ne abartılması ne de küçültülmesi gerekir. Her iki tutumda pratikte çoğu kez ortaya çıkmaktadır. Biz öfkeyle veya iyice açığa çıkartmak amacıyla hatalarımızı abartabiliyor veya savunma içgüdülerimizin baskısı altında hatalarımızı küçültebiliyoruz. Hataları düzeltebilme pratiğine girdiğimizde her iki tutumda eşit derecede zarar verecek; devrimci enerjinin yanlış noktalarda yoğunlaşmasına yol açacak veya ortaya çıkacak sonuç verimli olmayacaktır. Hata GERÇEKTE NE İSE AYNEN ÖYLE açığa çıkartılmalıdır. SINIRLARI netçe çizilmeli, DERİNLİĞİ netçe saptanmalıdır.

Hatalar GÜNAH ÇIKARTMAK amacıyla kabul edilmemelidir. "Ben şu hatayı yaptım" kuru bir sözdür, uçar gider. Siz o hatayı niçin, nelerden etkilenerek yaptınız? Hatalarınızın sınırları ve derinliği ne? Ve önemlisi hatanızı nasıl aşmayı düşünüyorsunuz? Ve sonuçta tayin edici soru: Hatanızı aştınız mı? İşte, bir örgütün veya militanın hatalarını sayıp dökmesi bizim gözümüzü boyamamalıdır. Onun hatalarına yaklaşım tarzı ve süreç içinde hatasından kurtulup kurtulmadığı esas kriterimiz olmalıdır.

Hatalarla OYNANMAMALIDIR. Biz sürekli hataları ortaya çıkartmaktan ve onlarla savaşmaktan bahsediyoruz. Güzel! Ama bu, devrimci örgütün KİŞİLİKLİ ve DÖNÜŞTÜRÜCÜ tarzıyla yapılmalıdır. Yoksa MARAZİ duyguların tatmini için yapılan sonuçsuz ÖFKE veya ÇARESİZLİK krizleri bizden uzak olmalıdır. ZAAF KOLLAYICI AKBABALAR her zaman oldu, bundan sonrada olacaktır. Devrimci örgüt bu akbabaların sadist veya mazoşist maraziliklerini kesinlikle tecrit etmeli; onların kendilerinden geçerek hataların üstünde tepinmelerine izin verilmemelidir. Akbabaların amacı hataları aşmak değil onlarla oynamaktır; kendi gelişmemiş veya hastalıklı duygularını ancak bu biçimde tatmin edebilirler. Onların tatmin olmasının gerici sonucu partideki MORAL aşınmasıdır.

Marazi tip önüne geleni yakıp yıkacak, ağzına geleni söyleyecektir. Kişilikli yaklaşım eleştirisini titizce sınırlayacak, gevşetip yaymayacaktır. Hatalarımızı düzeltirken partinin moral değerlerini yıpratmak zorunda değiliz. Marazi yaklaşım hiçbirşey çözmeden moral aşınmasına sebep olur; kişilikli yaklaşım çözerek ilerleyerek hatalardan bile moral yükseltici güç alabilir.

Hatalar RASYONALİZE edilmemelidir. Elbette her hata belli sebeplerden doğmuştur. Hatta sadece hatayı göstermek yetmez, sebepler ve gelişme süreçleride açığa çıkartılmalıdır. Ancak bu ilişki hatayı akılcılaştırma amacıyla kuruluyorsa, orada yollar ayrılmalıdır. Birincisi, hata gerçekten kaçınılmazca yapılmış olabilir ama bu durumda bile biz yoğunlaşmamızı o kaçınılmazlık yerine hatanın kendisinde ve nasıl aşılacağında yapmalıyız. İkincisi, hatamızın sebebi olan olgular mutlaka bizim hatalı davranışlarımızla sonuçlanmayabilir: Eğer o sebep önceden görülebilseydi hiç de zarar vermeyebilirdi veya sebep pratikte karşımızda bir engel olarak çıktığında biz onu hasar almadanda aşabilirdik veya o sebebin bu hatayı doğurması tamamen bizim yetersizliğimizin ürünü olabilir, arada kesinlikle bir kaçınılmazlık bağlantısı olmayabilir.

Zaafları rasyonalize etme güçsüzlük ve gelişme temposunu kaybetmeye ve mevcut durumu süreklileştirmeye yol açar. Yerinde sayma kaçınılmazlaşır. Partinin bütün sorunları inek-nehir-çayır üçlemesinde ki gibi birbirlerine bağlanır, devrimci coşku ve umut köreltilir. Bu tutumun ÇIKIŞI YOKTUR, TIKANMADIR. Ve bir tehlike bizi az ileride bekler; rasyonalize edilen basit bir hata kalıcılaşarak EĞİLİM haline, SAPMA haline dönüşebilir. Devrimci politikanın dinamik karakteri bir kez daha hatırlatalım ki müthiş dönüştürücüdür ve bu mutlaka İLERİ doğru olmaz, GERİYE doğruda yönelebilir.

Hatalara yönelik eleştiri şahsiyata kaçmamalıdır. Hatalar elbette belli kişiler veya topluluklarca yapılmıştır. Dolayısıyla biz hataya karşı yöneldiğimizde karşımızda hatanın sahibi kişilerde olacaktır. Kişi hatasına sevdalanmadığı sürece kişiye değil, hataya vurmalıyız; kişiyi değil hatayı öldürmeliyiz. Bu tutumun o kişiye acımayla vulgarize edilmemesi gerekir; elbetteki hatada kişinin özel payıda titizce saptanmalı ve acımadan ortaya konulmalıdır. Ama bu şahsi-

yatçılığa dönüşüm kişiyle oynamaya varırsa saçmasapan kişisel didişmeler hatayı düzeltme pratiğinin önüne geçecek ve hata yapan militanın morali yıpranacaktır. Hataları eleştirirken amacımız pratikte daha güçlü pozisyona yükselebilmek olduğuna göre, hataya yöneliş biçimimizde ona hizmet edecek şekilde olmalıdır.

Hatayı saptayıp, sebeblerini, sınırlarını, derinliğini ve nasıl aşılacağını açıklamakla iş bitmez. Tersine yeni başlar. Hatayı düzeltme süreci başlamıştır. Özellikle sınırları geniş ve derinliğe sahip hatalardan kolayca kurtulunmaz, zorlu bir mücadele gerekecektir. Hata SÜREKLİ baskı altına alınmalı her canlanma girişimi kesilmeli, aman vermeyen kesin bir kararlılıkla üstüne gidilmelidir. Gerçek bir tecrit ve kopuşma yaşanıncaya kadar ısrarla kovalanmalıdır.

Parti pratiğinde hatalara rahatça ve pratik olarak yaklaşma eğilimi vardır. Hatalarımızın üstünü örtmüyor, açığa çıkartıyoruz. Ancak işler bu noktadan sonra çatallaşıyor: Kimi zaman hatayı büyütüyor, bazen küçültüyoruz. Hataları rasyonalize etme eğilimini tehlikeli bir zaaf olarak taşıyoruz. Ve en kötüsü bütün bunları aştığımız zaman da hatayı SÜREKLİ baskı altına alarak KESİN olarak yoketme ısrarlığında çoğu kez aksıyor, süreci hantalca uzatıyoruz.

5-TÜZÜK BİLİNCİ / DİSİPLİN / EMİR TUTMA

Sınıf savaşı adı üstünde özel biçimde bir SAVAŞTIR. Savaşta hasma iradenin kabul ettirilmesi için VURMAK gerekir, hasımda iradesini kabul ettirmek için vuracaktır. Savaş olgusunun diğer bütün unsurlarının gelip birleştiği nokta bu kritik vurma eylemidir. Bütün hazırlıklar ve diğer ön aşamalar bittikten sonra sıra karar anına gelir. Kararın rengini vurma eylemi verecektir; iyi vurup hasmını düşüren ve hasmının vuruşunu iyi savunma yaparak püskürtüp ayakta kalan, karara iradesini dayatır.

Birbirlerine mızraklarıyla saldıran iki şövalye açısından sorun kişiseldir. Savaş kişisellikten çıkıp insan toplulukları arasında yaşanmaya sıçrayınca, bu toplulukların savaş için özel biçimde örgütlenmesi zorunluluktur. Örgütsüzlük, anarşi ve belirsizlikler yaratarak vurma eyleminin gücünü sıfıra indirir. Vuruşa hazırlanmak, vuruşa konsantre olmak ve daha iyi vurmak için gerekli ortak davranışlar örgütlenmenin sonucu olarak en uygun ve güçlü biçimini alacaktır.

Örgütlü bir hazırlıkla savaş olgusunun kanunlarına en iyi uyum sağlayan kazanacaktır.

Savaş uluslararasında olunca bunun örgüt biçimi hepimizin bildiği ordular oluyor. Savaşın özel bir biçimi, ulusun kendi içinde bir iç savaş olan sınıf savaşı, ordulararası savaştan çok daha karmaşık ve incelmiş kanunlara sahiptir. Ve doğal olarak örgütlenme de sınıf savaşında bin kez daha fazla zorunludur. İç savaşın kendine özgü akışı; bir anda olup biten bir savaş değil akıp giden bir savaş süreci biçiminde yaşanması; ve yine iç savaşın zenginliği; belli alanda karşı karşıya gelmiş iki ordunun kapışması biçiminde olmayıp ulusun yaşamının tüm alanlarına vatan sathında yayılmış bir zenginliği taşıması; onun tek bir örgütle değil birçok örgütle yapılmasını kaçınılmazlaştırır.

Her alana uygun örgütlenme biçimiyle müdahale edilecek ve sürecin akışına göre uygun örgütsel manevralar yapılacak ya da yeni biçimlere sıçranacaktır. Peki, mücadelenin değişik alanları arasında koordinasyon ve sürecin tümünü tepeden ve bütün olarak sürekli kontrol nasıl sağlanacaktır? İşte sınıf savaşı içindeki bu KOMUTA MERKEZİ proletarya partisidir. Parti savaşın bütün alanlarına uzattığı kolları ve her an nabzını tuttuğu sürecin akış karakterine hakim olan beyniyle, bütün yolların çıktığı "Roma" dır.

Sınıf savaşının kendine özgü KOMUTA örgütlenmesi olan proletarya partisinin savaşta öncülük yaparak savaş yönetme temel fonksiyonuna bağlı olarak bir biçimi ve iç işleyişi vardır. Her şeyden önce bu örgütlenmenin AMACI beraberce çiçek toplamak veya spor yapmak veya araştırma yapmak değil, SAVAŞ yapmaktır. Proletarya partisi SAVAŞ örgütüdür. Proletarya partisi dışındaki diğer örgütleri de yönetebilmek, savaşın nabzını kontrole alabilmek ve yönetebilmek olan temel fonksiyonunun karmaşık görevlerine kendi içinde uygun örgütlenmelerle cevap verebilir; proletarya partisi ÖRGÜTLÜ bir savaş örgütüdür.

Ve nihayetinde savaşta öncü olmak göreviyle birlikte değerlendirildiğinde; proletarya partisi, proletaryanın ÖNDERİ ve ÖNCÜ SAVAŞÇISI olarak ÖRGÜTLÜ bir SAVAŞ örgütüdür.

Parti kendi etrafında NET bir SINIR çizer. İdeoloji, politida ve

örgüt anlayışı olarak belirgin bir bütünselliği vardır ve farklı alanlardan kendisini netçe AYIRIR. Her ideolojinin savunulduğu, isteyenin istediği taktik hatta çektiği, belirsiz ve keyfi örgüt biçimlerinin içinde serbestçe dolaştığı bir örgütlenme değildir. Onun savaş örgütü olma temel görevi bu tutumları kendiliğinden dışlar ya da böylesi yönelişe girerse savaş örgütü olmaktan çıkarak tartışma klübü biçimine dönüşür. Elbette parti içinde farklı görüşler olacak ve bunların özgür tartışması partiye dinamizim kazandıracaktır, ancak bu farklılıklar BELİRLİ BİR BÜTÜNSELLİK içindeki farklılıklarıdır. Partinin bir mızrak gibi düşmana yönelebilmesi için bütünselliğinin dağılmaması gereklidir. Aksi taktirde pratik temposu düşecek ve vuruş gücü düşmana zarar veremeyecek noktaya çekilecektir. Farklı devrimci ve demokrat bütünsellikler, eklektik bir toplam halinde olmaktansa AYRI AYRI ama varolabilen ortak amaç veya amaçlar doğrultusunda YANYANA gelen örgütlenmeler biçiminde dayanışmalıdır.

Parti, biçimini sadece farklı devrimci ve demokrat çevrelere yönelik olarak netçe düzenlemez, aynı zamanda bizzat kendi çevresindeki kitleye yönelik olarakta bir sınır çizgisi çekecektir. O kitlenin hepsi veya her isteyen değil, partinin önder ve öncü bir savaş örgütü olmasına uyum sağlayabilecek niteliğe sahip olanlar partinin kadrosu olacaktır.

Parti farklı olanlara çizdiği ideolojik-politik ve örgütsel sınırlarla kendi BAĞIMSIZ iradesini netleştirir. Bu iradenin örgütsel zeminde dile gelişinin belli kuralları vardır. Genel olarak parti kavramına sahip çıkmak yetmez, bunun pratikteki şekillenişi olan örgütsel KURALLAR karşısındaki tutum esas olandır. Bu örgütsel kurallar partinin TÜZÜĞÜNDE ifade edilir. Tüzük, parti iradesinin partinin İÇİNE uzanmasıdır. Partinin içine giren tüzüğe uymayı tahahhüt etmiş demektir. Hem parti içinde bulunmak hemde ona uymayarak veya sağa sola çekiştirerek tüzüğü biçimsizleştiren, bilerek veya bilmeyerek parti iradesine karşı savaş açmış demektir.

Tüzük ve tüzüğe uygun örgütsel faaliyet MODERN bir örgütlenme biçimi olarak "PARTİ"yi "ÇEVRE" ve "GRUP" örgütlenmesinden ayırır. Çevre örgütlenmesi henüz bir ortak siyasi hat oluşturma

aşamasına denk düşmediğinden zaten "nasıl bir örgüt" problemini çözmeye çalışmaktadır; o örgütün iç işleyiş kuralları bir sonraki aşamanın görevi olarak ortaya çıkacaktır. Grup ortak bir siyasi hat oluşturmuş ancak henüz parti biçimine sıçramamış veya sıçramayan örgüt biçimidir. Modern örgüt biçimine geçemeyen grupta, SİYASET bütün faaliyeti kapsar; o siyasetin örgütleniş ve yürütülüşü KENDİLİĞİNDENLİĞE bırakılmıştır. En sert kaideler dahi koyulsa bunlar KEYFİ, HER AN DEĞİŞEBİLİR, RASTGELE BAŞKA KAİDELERLE DIŞLANABİLİR ..vd. özellikleriyle uygulamada modernliğe değil, İLKELLİĞE denk düşer. Günlük pratik esas olarak grup şeflerinin keyfi iradesinin kontrolü altındadır. Seflerin ulvi nitelikleri belirleyicidir. Seflerin etrafında dönüp duran askerler sözkonusudur. Giderek o askerlerde kendi aralarında yanyana gelecek, grup içinde çevreler veya grupçuklar oluşturacaktır. Ve şeflerde o çevreleri, grupları dengeleme sanatında uzmanlaşacak, kişisellik ve kişiselcilik örgütün her yerinden laçkalıklar biçiminde akacaktır. Hesap verme-hesap alma en ilkel biçimlerde ve çoğunlukla kapı arkalarında yapılacak; şeflerin hikmetinden sual olunmaz yüksek düşünceleri her durumda kestirip atacaktır. Aşağıdan yukarı denetim, hele grup illegalse imkansızlaşacak, gizlilik perdesi altında şef saltanatı en ilkel biçimiyle sürüp gidecektir.

Partide de her alanda ve parti çapında önderlik vardır. Ama dokunulmaz ve kural dışı biçimde soysuzlaşmamıştır. Partide kurallar keyfi ve her an değişen değil, önceden belirlenmiş ve partinin büyük çoğunluğu istemedikçe değişmeyecek OBJEKTİF niteliğe sahiptir. Kurallar şeflerin kafalarında değil yazılı olarak herkesin elindedir. Kurallara bütün üyeler uymak zorundadır, ayrımcılık kesinlikle söz konusu olamaz: Parti önderliğiyle en alttaki komite arasında parti tüzüğü karşısında konumu itibarıyla hiçbir fark yoktur. Bütün üyeler EŞİT haklara sahiptir.

Parti tüzüğü parti BÜTÜNLÜĞÜNÜN teminatıdır. Savaşın parti örgütünde ve örgütsel işleyişinde yaratabileceği çok çeşitli tahribatlara veya bilinçli ve bilinçsiz gerici sızmalara karşı örgütün bütünlüğünün süreklileşmesi, tüzüğün her an partinin her yerinde hassasca işlemesiyle mümkündür.

Parti tüzüğü modern işleyişin zorunlu desteğidir. Her türlü ilkellik, anarşizan eğilimler, keyfilikler, diktatörlük taslamalar, feodal şeflik özentileri, günlük yıpratıcı ihmaller, kişisel sürtüşmeler vd. düşman olarak karşısında parti tüzüğünü bulacaktır.

Tüzüğe uygun faaliyet parti biçiminin olmazsa olmaz koşuludur. "Ben şurada tüzüğü ihmal etsem partiye şöyle bir kazanç sağlarım" ilkelliği parti biçimini aşındırarak partiye en büyük zararı verir; açılan yoldan yarın başkaları giderek aşınmayı delecekler, parti biçimini dağıtacaklardır. Bugün tüzüğe uyarak kaybettiğinizi sandığınız kazanç varsın kaybolsun; savaş uzun bir sürece yayılıdır ve partinin global çıkarları en başta partinin kendisinin hassasca korunmasını gerektirir. Partiye kazanç, PARTİDE, parti kurallarına uyarak sağlanabilir. Birkez böyle düşünülmeye başlanınca hiçbir kazançta kaybedilmez. O ilkel mantık aslında partiye kazandırma kılıfı altında kendi keyfi eğilimlerini dile getirmektedir. Zaten kurallar da parti faaliyetini yavaşlatmak için değil hızlandırmak için konulmuştur. Bir örgüt hem kendisini parti olarak ilan ediyor hem de bir çevre veya grupta normal sayılabilecek ama parti biçimi içinde kabul edilmeyecek keyfi anarşizan eğilimleri içinde barındırıyorsa, ne yaptığını bilmeyen şaşkın bir oportünistler topluluğudur. Parti KENDİNE ÖZGÜ KURALLARIYLA keyfiliğe düşman ve modern anlamıyla özgürlüğe gelişebileceği kanallar açan ÖZEL bir örgütlenme BİÇİMİDİR ve bunlar yoksa partide yoktur!

Şayet belirleyici bir iradeye sahip değilseniz, girdiğiniz alana girdiğiniz andan başlayarak sürekli BELİRLEYİCİ bir üslupla yaklaşmazsanız iradeniz öyle veya böyle sakatlanacak ve yaratacağı siyasi sonuçta ona uygun olacaktır. MODERN proletaryaya sırtını dayayan ve onunla kaynaşan bir irade onun karakterinin doğal niteliklerini de kazanabilmelidir. Ona yapılacak dış etkilenmelere KENDİSİNİ DAHA DA GELİŞTİREREK cevap üretebilmelidir: İşine yarayanı alır, olması gereken yere koyar; işine yaramayanla kesin hesaplaşma üslubuyla dövüşür, dışına püskürtür. Her durumda kendisi ayaktadır, önüne çıkmış olanı belirlemiş ve yoluna devam etmiştir.

Bu belirleyici iradenin temeli; olaylara yaklaşımdaki esneklik, analiz yapma, gücünü yeterli miktara yükseltip belli noktaya yo-

ğunlaştırabilme, vuruş anında cesaretlice vurma-kaçma anında tereddütsüz yok olma, marazi etkilenmelerle hedeften sapmama ve mutlaka sonuç almadır.

Partinin siyasete yaklaşım üslubu aynı zamanda PRATİK olmalıdır. Sırf proleter iradesi tek başına süreci bir noktaya kadar götürebilir, onu proleteryanın hayatın içindeki üretici niteliğinden beslenen pratik özelliği ile desteklemek gerekir. Önünüzdeki süreci dağınık görebilirsiniz, hiç göremeyebilisiniz, görmeye hiç ihtiyaç hissetmeyebilirsiniz veya canlı akışı bazı bürokratik bölmelere sokmaya, hayali biçimlerle sakatlamaya çalışabilirsiniz ...vd. Proletaryanın bakışı pratiktir; önündekini olduğu gibi görme ve nasıl gidilmesi gerekiyorsa öyle gitme PRATİK karakterini gerek üretimdeki yerinden gerekse üretim dışı hayat canlılığı içindeki sürekli çatışmalarından doğal bir karakter olarak kazanmıştır.

Bir proleter devrimci sağlam pusulasına, yetenekli bilgi birikimine ve dayanıklılığına güvenen usta kaptanın dalgaların üstüne güvenle gidişi gibi önündeki sürece girer. FIRTINADAN HOŞLANIR. Dört bir yandan üstüne gelen problemlere HEPSİNE BİRDEN ve ANINDA, PRATİK çözümler üreterek cevap verir.

Sakin bir gölde kaptanlık eğitimi yaparken bazı manevraları sırayla ve yavaş yavaş yapabilirsiniz ama gerçek bir açık denizde hepsini birden ve anında yapmak ZORUNDASINIZ. Usta devrimcinin pratik içindeki konumuda aynen böyledir; madem ki öncü savaşçıyım diye ortaya çıktınız, şayet düzenin maskarası veya oyuncağı olmak istemiyorsanız BİÇİMCİLİKTEN-BÜROKRATİKLİKTEN uzak durup PRATİK bir üsluba sahip olacaksınız. Nereden ve nasıl geleceği belli olmayan yüksek dalgalardan korkmayacak, onların üstünden sekerek sıyrılmayı BECERECEKSİNİZ.

Partinin siyasete yaklaşım üslubu SİYASİ olmalıdır. Siyaset dışı etmenler üsluba gölge düşürmemeli ve üslubun her alanda dile gelişi siyasi olmanın bütün özelliklerini içinde barındırmalıdır. Kişisellik, öfkelilik, eziklik, saldırganlık, yüzeysellik...vd. özellikler ya tamamen üslubun dışında tutulmalı ya da siyaseti ilgilendiren yönü kadarıyla üslubun içine girebilmelidir. Ve daha önemlisi partinin halkına sınıfa ve kadrolarına yaklaşım üslubu siyasi olmalıdır. Söz

gelimi halka ÖRGÜTLENECEK BİR KİTLE olarak bakma FIRSATÇILIĞINA sapılmayacak, devrimci siyasetin bütün araçlarını kullanarak onun gelenekleri, yapısı, mevcut çatışmaları, hangi süreci yaşadığı, nereden içine girilebileceği nasıl müdahale edileceği ve nasıl kimliğinin savaşçısı haline dönüştürüleceği saptanacaktır. Pragmatist oportünistliğin günlük ufak çıkarlarından çok büyük sonuçlar verecek bu siyasi yaklaşım, her türlü günlük ters zorlamalara rağmen ısrarla ve titizlikle uygulanmalıdır. Aynı üslub sınıfa ve kadrolara ve bütün çalışma alanlarına yönelik olarakta geçerlidir.

Partimiz kendi orjinal tarihselliğinde örgütlenme metodu noktasında bir kavrayış yakalayabilmişse de onun ürünü ve onunla içiçe yaşayan üslubu bilince çıkarmada ve netleştirmede parti bütünü açısından henüz epey geridedir. Üstünde oldukça yoğunlaşılması ve bütün partiye süratle yayılması gerekiyor. Biz üslupta derinleşebildiğimiz oranda ülkede derinleşeceğiz, üslupta netleştiğimiz oranda ciddi bir siyasi güç haline geleceğiz.

7-KADRO KALİTESİ:

Tolstoy, Savaş ve Barış isimli anıt eserinde büyük muharebelerden önce yapılan planların, saptanan taktiklerin, savaş meydanında pekte önemi olmadığını, o anda belirleyici olanın tek tek askerlerin moral durumu olduğunu uzun uzun anlatır. Hatta Rus komutanı General Kutuzov'un savaşın bu temel kanununu kavramış bir savaş dehası olduğunu açıklar.

Plan ve taktiklerin önemsizliği bizce tartışılmaya açık bir tezdir ama şurası kesindir ki, savaşta belirleyici olan savaşan askerlerin inanç, güç ve becerileriyle desteklenen savaş anındaki moral güçleridir. Tek bir askerin kaçışı bozguna dönüşebileceği gibi, bir askerin kahramanca ölmesi binlercesini anında yaylarından fırlatabilir. Savaş, içinde binbir sürpriz taşıyan bir kasırgadır; ayağını yere sağlam basan, morali bozulmayan, güçlü vuran kazanır.

Devrimci mücadelede herşeyi belirleyen kadrolardır. Bütün hazırlıklar, planlar, taktikler sonuçta militanın elinde hayata geçirilecek, solukluğundan kurtularak renklenecek, vücut bulacak, ruh kazanacaktır. Taktik ve plan şüphesiz çok önemlidir ancak burada bahsettiğimiz onlarında kaderinin son tahlilde militanın elinde olduğu gerçeğidir. En kaliteli taktik bir yığın beceriksiz militanca piç edilebilecekken; gerçeğin sadece bir ucunu gösterebilen ham bir taktik, kaliteli militanlarca o ipucundan tutularak hızla gerçeğin bütününü kapsayan ve yönlendiren bir güce dönüşebilir. Hareketin kaderi kadroların elindedir. Kazanmak isteyen örgüt KADROSUNU KAZANMAYI (burada "kazanma" dışardan kadro kazanma olarak değil onu da içine alan ama mevcut kadrolarıda yeniden-yeniden kazanmayı içeren geniş anlamıyla anlaşılmalıdır) bilmelidir, onun becerebildiği oranda diğer süreçleri de harekete geçirecektir.

Kadrolaşma bir süreçtir.

Düzene şu veya bu tepkiyle yola çıkan bir insan bu tepkilerinde derinleşip onları eğittikçe komünistleşecek, komünistliğini sağlam temellere oturtabildiği oranda partilileşecektir. Bu sürecin her adımı binlerce küçük çatışmayı barındırır, şiddetli dönüşümler sık sık yaşanır ve aşılan konumlarla sürekli sınır çizme gerekir. Kadrolaşma düzenden KOPUŞMA sürecidir. Binlerce yıllık sınıflı toplum gelenekleri ve daha da temellisi insanoğlunun hayvanlıktan kopuşma süreciyle birlikte düşünüldüğünde, ÇAĞIMIZDA bu kopuşma sürecinin SONU YOKTUR. Sürekli yaşanacak, yaşandığı oranda özgürleşilecek, insancıllaşılacaktır.

Aynı sürece partinin tarafından bakarsak; parti düzenle olan çatışmasının yürütücüsü, hayata geçiricisi kadrolara sürekli gerek duyacak ve bunu da siyasi eylemliliği ile çevresinde topladığı yığınlardan kazanacaktır. Parti düzenden KOPUŞTURACAKTIR. Militan yaparken, parti yaptıracaktır: Kendiliğindenlik yok; ön açma, yönlendirme ve sıçratarak kopuşturma vardır. Parti iradi müdahalesiyle militanı düzenden KOPARIP alacaktır.

Hem düzenden kopmak isteyen militan hem de onu düzenden koparıp almak isteyen parti özel bir çaba harcamak durumundadır. Bu çaba laboratuvarda değil, hayatın pratik akışı içinde düzenle çatışma zemininde yaşanacaktır. Militan cesaretle buna yönelecek, parti ön açacak yardımcı olacaktır.

Militanın düzenle kopuşması veya partinin onu düzenden kopuşturması ancak pratikte düzenle savaş içinde mümkün olduğuna göre; kendi dönüşme sürecindeki militan bunu en iyi biçimde ancak

çevresini de bu sürece sokarak yapacağı gibi, onu düzenden koparan partide bunu en iyi biçimiyle militanı bir alanda bir biçimde düzenle savaşmasını organize ederek sağlayacaktır. Militan dönüşürken başkalarını da peşi sıra sürükleyebilecek; parti dönüştürürken hem düzenle savaşını devam ettirecek hem de onu güçlendirecek yeni süreçlerin önünü açacaktır. Kadronun kazanılması sürecinin devrimci tarzı genel olarak budur. Ve bir kez daha özellikle belirtelim ki bu bitmeyen bir süreçtir. Bu biçimde kazanılan bir kadro dönüşme ve dönüştürmeyi karakter özelliği haline getirecektir. Ve hem kendisine hem çevresine hem de partinin bütününe bunu sürekli dayatacaktır. Keza partide bu tarzı karakteri haline getirmişse onu süreklileştirecek, çevresine kadrosuna ve kendisine sürekli dayatacaktır: Parti HERGÜN YENİDEN kazanılacak, kadro HERGÜN YENİDEN kazanılacaktır. Partiye devrimci dinamizim bu sürecin elektriklenmelerinden gelecektir.

Partimiz kadrolaşma sürecinin bu genel ama belirleyici özelliğini olumlu bir karakter olarak içselleştirmiştir. Kadrolar ahbap-çavuşça veya feodal değer yargılarını okşayarak veya zaaflarına tabi olarak değil; siyasi zeminde kazanılmakta, daha başlangıçta ilk adımdan itibaren düzenle çatışma zemininde şekillenmektedir. Ancak bu genel olumluluğun ötesinde kadro konusunda sıkıntılarımız mevcuttur.

Partimiz adam örgütleyerek asgari örgüt biçimini inşa döneminden örgütsel çapta taktik kampanyalar veya günlük siyasi çıkışlar yapma dönemine geçme veya geçememenin sancılarını çekiyor. Geçişi pratik olarak yapacak olan kadrolar olduğuna göre nasıl bir kadro tipine ihtiyaç vardır?

Politik ve örgütsel TAKTİK önderlere şiddetle talep sözkonusudur. Genel de açılmış kampanyayı kendi alanında-bölgesinde YARATICI biçimde HAYATA GEÇİREN ve aynı zamanda bölgesine-alanına özgü günlük çıkışları BİLİNÇLİCE YAKALAYIP, CESARETLE UYGULAYABİLEN; örgütsel zeminde ise bir alanda, bölgede yöneticilik yapıp orayı kendi gücüyle çekip çevirebilen TAKTİK önderler gerekiyor. Bu geçmiş dönemin temel özelliği olan ilişki kurmak, adam örgütlemekten farklı olarak bir üst seviyede şekillenmeyi gerektiriyor. Bir yoldaşın deyimlendirmesiyle "ÖRGÜTÇÜ" tipten "ÖNDER" tipe geçiş yapmalıyız.

Bizim 1990 kongresi öncesi yakaladığımız ve kongre sonrasında da sıçratmamız gereken bunu beceremeyip devam ettirmekle yetindiğimiz tip, örgütçü tipidir. Ki, bunun kökleride 1980-85 döneminde atılmıştır, geleneğin doğuş noktası burasıdır, daha gerilere uzanırsanız İ.Demir yoldaşa kadar ulaşabilirsiniz. Yığınla kaynaşma, "denizde balık olma" örgütçü tipin temel özelliğidir. Hızlı yayılmanın başlangıç noktasıdır. Partimizin sürekli koruması gereken son derece olumlu bir pratik davranış karakteridir.

Yapılması gereken nedir? "Denizde balık olma" yı İÇSELLEŞTİRİP GELİŞTİREREK devam ettirirken, kadro kalitesinde ve kadroların organizasyonunda yoğunlaşarak taktik önderler ve bunların idaresinde yerel önder kurumlaşmaları yaratabilmektir. Kadroları "BİREY YÖNETMEKTEN ÖRGÜT YÖNETMEYE" yöneltebilmektir. Ancak partimizde gençlik alanı hariç tutulursa, bu noktada öncülüğe layık bir dönüşüm yakalanamadı.

Bazı yerlerde genişleme faaliyetinde ve örgütçü tipte yoğunlaşarak sıçrama noktasında yeterince başarılı olunamazken; esas sancı, dönüşümde yoğunlaşırken kazanılmış karakterin terkedilmesi tehlikesinde yaşanmaktadır. Özellikle belli güce ulaştığımız özel önemdeki bölgelerimizde aynı sancı yaşanmaktadır. Biz kadroların kalitesinde ve onları en sağlam örgütlerle kaynaştırarak taktik önderler ve taktik önderlikler yaratmada yoğunlaştığımızda; o noktada başarılı olduğumuz oranda kitlesel açılımı otomatik mekanizmalara bağlayarak sürekli hale getirmede başarılı olamadık. Ve bugün partimizin belki en olumlu ve sağlam karakterlerinden biri "denizde balık olma" en güçlü olduğumuz alanlarda tehlike içindedir. Kadroda ve örgütte kaliteyi yakaladıkça yığınsal niteliğimizi kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya kalıyoruz. Ve bu hatalı tutum rasyonalleştiriliyor.

Peki şimdi kaliteli bir örgütle yoğun siyasi kampanyalar yürütüp "yeniden" yığınlara ulaştığımızda bu kez kalite kazancımızı mı "ihmal" edeceğiz? Hayır. Parti faaliyeti böyle anlamsız aşamalara bölünemez. Partinin BUGÜN ULAŞTIĞI NOKTANIN böyle " durma"lara "patinaj"lara tahammülü yoktur: Herşeyi BİRLİKTE yapa-

cağız! Üstelik "kazanılma" aşaması zor olandır, onu "devam ettirebilme" artık açılan yoldan devam etme sorunudur. Biz her seferinde bazı yolları açıp sonra onları yeniden açmak üzere kapatamayız. Ne yazık ki böyle bir ÖZGÜRLÜĞÜMÜZ YOK! Biz böyle suni ve kolaycı aşamalandırmalara yöneldikçe ve bunda ısrar ettikçe, hızla siyaset alanının dışına savruluruz.

Artık denizdeyiz, sakin gölde değiliz. Gemiyi batırmak istemiyorsak bütün manevraları aynı anda yapmak zorundayız, "ben yelken açmak zorundayım biraz dümeni bırakacağım" diyebilme özgürlüğümüz yok.

Partimizin şimdi bulunduğu konağın temel görevi kadro ve örgüt kalitesinde yoğunlaşmadır. Ama bunu eski kazanımlarımızı yakıp yıkarak değil, koruyup geliştirerek yapmak zorundayız.

Partimizin subjektif gereksiniminin ötesinde ülkenin objektif politik ortamıda taktik önder niteliğinde kadro talep etmektedir. Mevcut politik kriz devrimci hareketimizin önüne hergün yığınlarca fırsat sunuyor. Yeter ki biz bunlardan açılım yapacak şekilde yararlanmasını bilelim. Ülkenin her yerinde, bütün alanlarda bir kıpırdanma ve dönüşüm sancıları yaşanıyor. İşte, bunların anında görülüp kontrole alınabilmesi ancak taktik önderlikle mümkündür.

Ve elbette rutin parti faaliyeti çok sayıda normal kadroyu da saflarına kazanmalıdır. Biz ülkedeki düzene karşı devrimcileşmeye aday her taşın altına hızla girip onu partiyi örme tuğlasına çevirebilmeliyiz. Bizim taktik önderlik ihtiyacımız çok sayıda fabrika işçisinin veya aydın gencin devrimcileşmesi objektif olgusunun önünü tıkamamalıdır. Bu "normal" üyeler de zamanla parti faaliyeti içinde taktik önder noktasına sıçrayabilecektir.

8-TAKTİK KAMPANYALARLA MANEVRA YAPMA VE EYLEMLİLİK:

Parti faaliyetinin sonuçta ulaştığı nokta EYLEMLİLİĞİDİR. Bu, sıradan günlük eylemlilik veya bir dizi eylemlilikler veya ülke çapında bir dizi koordineli kampanya yürütme ve daha ilerisi farklı alanlara yönelik bir dizi kampanyayı birarada yürütme...vd. biçiminde şekillenebilir.

Partinin iradesini düzene karşı koyuş biçimi onun eylemliliğidir.

Eylemine bakarak partinin yapısını, niyetini çözümleyebilirsiniz. Eylem turnosol kağıdıdır, ne var ne yok ortaya çıkarır. Neyin ne olduğu eylemde belirir. Niyetlerin samimiyetinin kriteri hangi derecede bir eylemlikle dile getirildiğidir. Partinin örgütsel kalitesinin göstergeside onun eyleminin kalitesidir.

SÖZ şayet EYLEMLE buluşmazsa, uçar gider. Eylem çarpar. Siyasette eylemsiz söz (ideoloji-politika) iktidarsızdır, üretici olmayan iyi niyetlilikten öteye gitmez. Düzen, eylemle buluşmadığı sürece BÜTÜN sözlerin önünü açar, açarki eylemin önü laf çokluğu içinde tıkansın.

Her parti örgütü kendi alanına veya bölgesine ancak eylemle hakim olabilecektir. Elbette tek bir eylemle değil, SÜREKLİ hale gelmiş bir eylemlilik hattı parti örgütünü açabilir. Görev yerinin hangi müdahalelerle devrimin hizmetine sunulabileceği saptanmalı ve müdahale gecikmeksizin yapılmalıdır. Eylem partiyi görev yerine tanıtır, görev yerini de partiye. Parti örgütüyle alan-bölge ancak eylemle devrimci bir kaynaşma sağlayabilir.

Tek bir parti örgütü için doğru olan bütün parti içinde geçerlidir. Parti kendisini eylemle tanıtır ve ülkeyi, halkı, sınıfı da GERÇEKTEN eylem içinde tanıyabiliriz. Derinleşmenin, üslupta modernleşmenin, kalite yükselmesinin, sistemli faaliyetin, pratik olmanın...vd. bütün bunların yerine oturabilmesinin anahtarı eylemdir. Ancak başka biçimde değil. Bir kez başladımı sürekliliğini koruyan ve devamında YÜKSELEN bir hat çizerek gittikçe zenginleşen bir eylem.

Parti belli bir anda belli bir politik gelişmede yoğunlaşıp bir kampanya biçiminde tüm parti örgütlerini ellerindeki bütün araçları kullanarak oraya yönlendirebilmelidir. Bu tutum partiye o gelişmede söz sahibi olma ve süreci yönlendirebilme fırsatını sağlayacaktır.

Parti ülkedeki birçok gelişmeye aynı anda farklı örgütleri ve farklı mücadele biçimleriyle bir dizi kampanyalar açarak müdahale edebilmelidir.

Kampanyaların bir hedefi olmalı ve o noktaya mutlaka varılmalıdır. Kampanyanın mesajı net olmalı ve kampanya sonuna dek dü-

zenli olarak verilmelidir. Kampanyanın alt eylemlilikleri birbirini destekleyen, güçlendiren ve dışarıdan bakıldığında kampanyanın amacını net biçimde gözler önüne seren bütünlüklü bir görüntü verebilmelidir. Kampanyanın organizasyonu ince ayrıntıları hassasca planlayan tarzda önceden yapılmalıdır. Akış süreci içinde oluşabilecek sürpriz gelişmelere yaratıcı çözümler bulabilme ancak iyi bir organizasyon sözkonusuysa mümkün olabilir. Kampanyanın pratik içerisinde dağılmamasına, bütünlüğünü korumasına ve hedeflenen zamanda bitmesine dikkat edilmelidir.

Eylemin siyasi etki gücü partinin ona kazandıracağı ZENGİNLİK ve TEMPOYLA mümkündür. Kampanyayla bir siyasi sonuç yaratılabilirse onun üstünde gevşememeli, hemen ona dayanarak siyasi insiyatifimizi hangi eylemliliklerle daha genişletebiliriz noktasına sıçranılmalıdır. Başarılı olunamayan noktada daha iyi hazırlanarak birkez daha yüklenmeli, BAŞARI FETHEDİLMELİDİR. Eylemlilik parti pratik hattının ve örgütünün BÜTÜNÜNÜ ve SÜREKLİ olarak kapsamalıdır.

Partimiz geçen dönemdeki eylemliliği ile bırakın öncülüğe layık bir kaliteyi, normal bir örgütün yakalaması gereken seviyeyi bile tutturamamıştır. Örgütümüzdeki bütün zaaflar toplanıp kendisini siyasi eylemlilikteki yeteneksizliğimizde, beceriksizliğimizde gösterdi. Partideki mevcut sıkıntıların kaynağı o sıkıntıları silip süpürecek doğru eylem hattının parti çapında ve sürekli olarak uygulanabilmesidir. Parti eylemi içinde olumlulukları canlandıran, olumsuzlukları ezebilecek aksi durumda mevcut durum gerici bir tıkanma haline dönüşerek parti içi bunalımların yaratıcısı olacaktır. Zaten dövüşmeyen bir partinin layık olduğu şeyde iç bunalımlarla bitmeyen kişicil sinir savaşlarıdır.

Biz eylemliliği birbirinden kopuk bir biçimde çeşitli alan ve bölgelerde hayata geçirebildik. Ve bu durumda bile aptalca organizasyon bozukluklarıyla eylemlerimizi ilkelleştirdik. Bir-iki kez yakalayabildiğimiz ülke çapında eylemlilik seviyesini devam ettiremeyerek, hemen kendi ilkelliğimize geri düştük. Acaba biz bu derece ilkelliğe düşkün çapsız insanlar mıyız? Veya daha kötüsü, bizim niyetimiz mi yoktur? Cevap pratikte verilmelidir. Ancak şurası kesin-

dirki, bu sorulara onları ortadan kaldıracak kesinlikte net cevaplar verilemezse onlar partinin bütününü kaplayarak, partinin kendisini bir soru işaretine çevirebilecektir.

***

Partinin kalitede yoğunlaşması ona; kendini kontrol edebilen, etrafını sürekli aydınlatarak belirsizlikten kurtaran, bulunduğu her yerde iktidar sahibi olabilen, sürekli dövüşerek dövüşünü zenginleştiren yetenekleri ve gücü kazandıracaktır. Böyle bir parti ülke sathında DERİN DALGALAR yaratarak düzeni sarsabilir.

Ancak baştan sona kontrollü ve tümüyle net bir parti cihazı gerçek hayatta hiçbir zaman olmaz. Biz bu yönde tüm gücümüzle yüklensek dahi canlı pratik yeni sürprizleriyle, kendini dayatır. Biz gücümüzün kalitesini yükseltiğimiz oranda, şayet o gücü pratikte kullanırsak kazanılacak yeni insiyatifler tüm hamlıkları ve belirsizlikleriyle kendini partiye dayatacaktır. Ve bu süreç partiyi ETKİLEYEREK yeni yetmezliklere, belirsizliklere yol açacak, bunlarında düzenlenmesi netleştirilmesi gerekecektir.

Gerçek hayatta bu iki süreç sırayla ve ayrı ayrı değil, AYNI ANDA VE BİRLİKTE yaşanacaktır. Tümüyle kontrollü ve net bir parti ÖLÜDÜR. Gerçek hayatla bağlantısını kopartmış, kendi dünyasında yaşıyan bir tarikat ve gruba dönüşmüştür.

Parti içindeki hamlıklar ve belirsizlikler-elbetteki sürekli aşılmaları ve yenileriyle tazelenmeleri durumunda partinin dövüşçü yeteneğinin ve insiyatif geliştirmesinin işaretidir.

Pratiğin kendini binbir biçimde sürekli dayatması ve partinin hamlıklarla, belirsizliklerle sürekli savaşmak zorunda olması ÖĞRETİCİDİR de. Biz "mutlak" doğrunun tekeline sahip olmadığımıza göre, yeni olanın içine cesaretle atılarak onun içinde ve onu fethederek sürekli kendimizi "değiştirmeliyiz". Ancak hakikati arama enerjisi bitenler "nihai" noktada sahip olduklarına inandıkları kalitenin "nihai" organizasyonuyla kendini sınırlar. Biz cesaret ve bitmeyen enerjiyle sürekli hakikatin peşinde koşmalıyız. Yeni olanın belirsizlikleri gelişmenin motorudur.

C- Pratik / becerekli yön

Parti istediği kadar kaliteyi yakalasın ve istediği kadar sistemli faaliyeti oturtabilsin, şayet sınıf savaşını hayatın PRATİK bir olgusu olarak kavramaz ve önünde uzanan sonsuz zenginlikteki sürece BECERİKLİ biçimde müdahale edemezse, bütün "haşmetine" rağmen tıkanıp kalır. Kendini olguların içinde kaybeder. Ani gelişmelere ŞAŞKINLIKLA cevap verir. Düşmanın pratik günlük vuruşlarını sezemez, boşuna aldığı ağır darbelerle sürekli kan kaybeder.

Her türlü gelişim SPESİFİK PRATİKLİĞİ içinde ve HIZLA kavranıp, partinin kendi pratik cevabı HIZLA verilebilmelidir. Partide zeka! Uyum yeteneği! Bakılmayacak görülecek, duyulmayacak anlaşılacak. Hedefe yalnızca çarpılmayacak aynı zamanda ustaca nüfuz edilecek, avcun içine alınacak. Telaşla tepinme veya uyuşukca uzanma yerine, HASSAS NOKTA yakalanacak, ZAMANINDA ve KENARLARI KRİSTALLE ÇİZİLMİŞ NETLİKTE-DERİNLİĞİ İNCEDEN SAPTANMIŞ BİR VURUŞLA kazanılacaktır. Kimi zamanda İskenderin kılıcı çekilecek, düğüm TEK VE NET bir vuruşla kesilip, açılım sağlanacaktır.

Pratik ve becerikli olma kitaptan öğrenilmez. Anlatılması zordur. Hayatın içinde yapılan pratiği ciddiye alıp onda derinleşildiği oranda ve zaman içinde deney birikimleriyle kazanılabilir. Kimi zaman bir cümle söylenmediği için bir tartışma saatlerce uzar o cümle basitçe söylendiği anda son derece çözücüdür, ama söylenmesi 5 yıllık 10 yıllık bir deneyin ürünüdür. Bir eylem birçok problemi çözer, belirsizlikleri anında netleştirir, ama o eylemin cesareti ve organizasyonu yılların birikiminin ürünüdür.

Pratik ve becerikli olmanın kendini dışa vurması genelde çok basit biçimlerde olur. Ama bu kimseyi yanıltmamalıdır. Nedense o basitliği daha doğrusu SADELİĞİ yakalamak her militana, her örgüte nasip olmaz.

1-SENKRONİZASYON:

Ülke çapında her alanda faaliyet sürdüren bir parti birbirinden farklı birçok faaliyeti bir arada yaşayacak, kimi yerde vururken kimi yerde yokolmak bazısında kaçmak zorunda olacak, çok farklı örgüt biçimlerini hayata geçirecek, bütün bunlar mevcut örgütsel

durumun kapasitesini sıçratma zemininde ve taktik hattını destekleyecek siyasal karakterle başaracaktır. İşte bunların hepsinin KARŞILIKLI UYUMU sağlanmalıdır. Birbirlerini kesen faaliyetler altı delik kovaya su doldurma ahmaklığıdır. Birbirlerini kesmese de destekler nitelikte de olmayan faaliyetler parti içinde kargaşadır ve sonuç, verimde düşüklük.

Karşılıklı uyumdan bahsedebilmek için en başta zengin parti faaliyeti gereklidir. Parti gelişmesinin belli aşamasını tamamlayarak siyasi iddiasını pratikte canlandırabilme noktasına gelmişse, seçme şansı olmadan temel görevlerin hepsine sahip çıkmalıdır.

Farklı faaliyetler farklı alanlarda ve bölgelerde yapılacaktır. Her yer kendine özgü güçler dengesiyle faaliyeti etkileyecektir. Kimi yerde hızlı kimisinde yavaş tempo gerekirken, kimisinde saldırmak kimisinde geri çekilmek veya yoklama ile yetinmek zorunda kalınacaktır. Parti faaliyetini alanın spesifikliğiyle uyumlaştırabilmeli ama bir adım daha atarak bütün bu faaliyet tempolarını ve karakterlerini birbirleriyle ve parti genel temposu ve örgütlenme metoduyla BİRBİRİNİ DESTEKLEYECEK biçimde de uyumlaştırabilmelidir.

Faaliyet yürütülen her yer ve farklı faaliyet karakterleri kendisine uygun örgütsel biçimleri yaratacaktır. En temel olarak illegal, legal ve meşru örgütlenme karakterleri ve parti, kitle örgütü, askeri örgüt biçimleri birarada yürütülecektir. Ve yine bunlarında bütünlüklü olarak partinin döneme ait temel örgütlenme biçimi ve karakterleriyle uyum halinde olması gerekecektir.

Ve sonuçta farklı örgüt ve mücadele biçimleri birbirleriyle ve partinin genel örgüt ve mücadele biçimiyle karşılıklı uyum içinde olmalıdır. Hangi alana ne kadar güç yığılacağı, hangi alanda hangi tempoyla çalışılacağı, hangi alanda ne şiddetle vurulacağı parti gerçekliğinin mevcut durumu ve temel yönelimiyle uyum içinde saptanmalıdır.

Senkronizosyonun bir başka yönüde partinin farklı bölgelerindeki günlük faaliyetinin başına buyruk biçimde değil partinin yöneldiği pratik hedefleri ele geçirmeye dikkat ederek ayarlanmasıdır. Sözgelimi partinin metal işkolunda ülke çapında insiyatif kazanma hedefi var ama o bölgenin doğrudan metal işkoluyla ilişkisi yok ve

kendi ilişkileri onu kimya işkolundaki fabrikalara çekmekteyse evet kimya işkoluna gidilmeli ama belli bir güçte İRADİ olarak metal işkolunda çalışmaya ayrılmalıdır.

Partimiz senkronizosyonunun genel olan kısmında başarılı bir yönelim içindedir ama günlük pratikte farklı bölgelerde birbirini destekler iradi güç ayırmalar ve bilinçle yönlenmeler sınırlı alanlarda uygulanabilmiştir. Hatta bazı bölgeler inatla DAR BÖLGE ÇIKARCILIĞI içine kapanıp partinin GENEL YÖNELİMLERİNE ilgisiz kalmaktadır. Bu zaaf sonuçta ZİNCİRLEME olarak birçok bölgede verimlilik düşmesine yol açmaktadır. Partimizin böyle boşa giden enerjilere tahammülü yok. Dar bölge içe kapanmalarına partinin genelinin çıkarları iradi olarak dayatılarak, yaratılan suni bölgesel çitler yıkılmalıdır.

2- SONUÇ ALICI YETENEK:

Siyasi faaliyette neticeye varmak için başlamak ve başlanan mücadelede kararlıca direnmek yetmez, netice almak gereklidir. Hangi hedefe vurulacaksa oraya mutlaka vurulmalıdır. Genel devrim hedefine günlük veya dönemsel binlerce onbinlerce hedefi kazanarak varılacaktır.

Partinin önüne yığılan binlerce görev mutlaka sonuca vardırılmalı, hedefe ulaşılmalıdır. Varılan her hedef partinin kendisine güvenini arttıracak, iradesini güçlendirecek, çapına bağlı oranda insiyatif alanını genişleticektir. Daha ileriki hedeflere ancak önündeki hedeflere basarak yükselebilinecektir.

Görev saptanıp işe başlanınca çeşitli yan etkenler hedefi gözden kaybettirmeye çalışır. Bu partinin ortaya çıkan diğer görevlerinin baskısı olabileceği gibi doğrudan düşmanın caydırıcı baskısıda olabilir veya başka biçimlerede girebilir. Hedefi karartan bütün engellere rağmen hedef sürekli aydınlatılmalı, mutlaka önümüzde durmalıdır. Yani hedef uğruna mücadele yetmez, hedef hiç gözden kaybedilmemelidir. Hedefe yönelik konsantrasyonda gevşemeye izin verilmemelidir. Çoğunlukla çoşkuyla işe başlanmakta ama bu çoşku zaman içinde erimekte, sönmektedir. Özellikle bizim gibi azgelişmiş doğu toplumunda bu zaaf insanlara toplumsal dokudan bulaşan bir hastalıktır. "Türk gibi başla, İngiliz gibi bitir" tekerlemesinin

haklılık payı yok mu? Devrimci militan bu zaaftan arınmalı, bizzat partinin kendisiside Türk toplumun bir ürünü olarak her an kendini hissettirecek bu zaafa karşı uyanık olmalıdır. Hedefe yaklaştıkça tersine daha yoğunlaşma ve daha çok yüklenme gerekir. İşe hızla başladıktan sonra hantallaşma veya başka görevlerin baskısıyla kendini dağıtarak o daldan o dala boşuna sıçrayıp vakit kaybetme, hedefe yaklaşınca rehavete kapılarak erken zafer havasına girme konsantrasyon zayıflamasının işaretleridir. Doğmalarına izin verilmemeli, doğdukları anda tecrit edilmelidirler.

Parti birçok hedefe aynı anda ulaşma becerisi gösterebilmelidir. Bu birçok hedefe aynı anda konsantre olma ve hepsinde birden aynı dikkat yoğunluğunu devam ettirerek sonuca varabilmektir. Bunun için parti konsantrasyonunu-dikkat yoğunlaşmasını ZENGİNLEŞTİRMELİ ve dayanıklılığını arttırabilmek için sürekli GÜÇLENDİRMELİDİR.

Sonuca varma, hedefi ele geçirme aynı zamanda iktidar sahibi olunup olunmadığının da göstergesidir. Avarelik yaparken birazda devrimcilik yapma veya sonuçsuz çabalarla yetinme veya birşeyi ele geçirme ve kontrole alma iradesini gösterememe iktidarsızlıktır. Ülkede iktidara talip olan parti gücünü önce önündeki çok daha kolay hedefleri kontrolüne alarak göstermelidir. Ve zaten ülke çapında iktidar sahibi olabilmekte ancak daha küçük yerlerde-alanlarda iktidar ele geçirilerek sağlanacaktır. Gökyüzünde parlayan devrim güneşine yürürken ayağımızın önündeki engelleri parçalamak, tepeleri fethetmek gerekir.

Varılacak her hedefe düşmana rağmen varılacaktır. Düşmanın bize uygulayacağı karşı-terör hedefe varma irademizi kırmaya yöneliktir. Dolayısıyla sürpriz değil tersine iradede çelikleşmeye yol açan bir zorlama olarak kavranmalıdır. Eğer bir hedefe varılması gerekiyorsa düşmanın terörü ne olursa olsun o hedefe varılmalıdır.

Hedefe doğru yükselen mücadele sürecinde önceden hesaplanamayan pekçok sürpriz gelişme yaşanabilir. Bunlar hemen kavranarak süreci engelleyici nitelikleri yokedilmelidir. Yani, "hedefe önceden hazırlanmış plana bire bir uyduğumuz zaman varırız" anlayışı, siyasetin zenginliğini kavramayan bürokratça bir bakıştır. Plan bizi

genel sapmalardan koruyabilir ama biz onu yaratıcı tarzda uygulama enerjisi ve becerikliliğini kazanmamışsak en ufak yeni gelişme panik veya şaşkınlık yaratabilir.

Partimizin sonuç alma yeteneği zayıftır. Sonuca varma hırsındaki eksiklik, farklı parti görevlerinin baskısı altında dikkatin dağılması ve hedefin kaybolması, bir hedefe ancak bir diğer hedefi kaybederek varabilme neredeyse karakter haline gelmeye başladı. Biz bilinen örgütçü hastalığı "kafasız işgüzarlık" a sık sık yakalanıyor, kimi zaman 15 saat koşturduktan ama herhangi bir üretici sonuca hizmet etmeden günü "çok çalışma" nın gönül rahatlığı ile bitirebiliyoruz. Böyle "çok çalışma" özünde TEMBELLİKTİR.

Kendini bir rutine bağlayarak hedefsiz-amaçsız koşuşturmanın neresi çalışkanlıktır? Veya hedefler sırf laf olsun diye mi önümüzde durmaktadır? Devrimci yaratıcı özelliğini kaybetmiş bir çalışma ancak ayakta kalınabildiğinin ama dönüştürme enerjisininde tükendiğinin göstergesi değilmidir?

Biz örgütlenmede hangi manevraları yapmamız, hangi biçimlere bürünmemiz ve hangi yöne hangi güçle yönelmemiz gerektiğini çok iyi SAPTIYORUZ. Güzel! Ama SONUÇ nerede? Biz bu sonucu ne yazık ki çok az alanda alabildik. Hakim olan şey sonuç uğruna mücadeledir. Ama bu da artık sıkıcı bir özellik kazanmıştır. Sonuç aldığımız pek çok yerde de zamanında sonuç alınamadığı için sonucun vuruş gücü düşüyor. Arkada bekleyen ve aslında çoktan zamanı gelmiş binlerce yeni görevin baskısı aldığımız sonucu eziyor.

Bize GENEL bir sonuç alma yeteneği değil bugünün Türkiye'sinin çalkantılı siyaset alanının ürettiği sonuçları değerlendirebilme kapasitesindeki somut bir sonuç alma yeteneği gerekiyor. Aldığımız bazı sonuçların başarısı ortadadır ve bunu görelim ama aynı zamanda bu başarının Türkiye'nin mevcut ortamının talepleri karşısındaki cüceliğinide görelim.

Sonuç alma yeteneğimiz 1990 kongresi öncesinde yakaladığımıza göre gelişmemiş tersine yerinde sayarak aşınmıştır. Pratik-hedef-sonuç ilişkisi hızla eskisinden çok daha zenginleşmiş haliyle güçlendirilmelidir. Denetim bu konuda yoğunlaşmalı, boş koşturmacanın göz boyaması kesinlikle engellenmelidir.

3-İNİSİYATİF YETENEĞİ

Parti faaliyeti önceden planlanmış düz bir hatta rahatça yürümek değildir. Onun devrimci özü ve yürüyüşün savaş biçiminde yaşanması yürüyüşçüye yaratıcı tarzda yürümeyi emreder. Bunun günlük pratikteki biçimi İNİSİYATİFLİ davranıştır.

Militan hedefine doğru giderken hem hedefi hem de yolu bir kez de kendisi bizzat GİTME EYLEMİNİN İÇİNDE yaratacaktır. Önceden yapılan hazırlıklar ona arkadan destek olacak, esas olarak militan kendisi bütün o planları, taktikleri YENİDEN yaratacaktır.

Kastedilen elbetteki her militanın başı boş keyfi davranmasının kaçınılmaz olduğu değildir. Tersine militan önceden ciddi hazırlıkla saptanmış plana ve döğüş taktiklerine zorunlu istisnalar dışında azami dikkat göstermelidir. Ama plan ve taktik aynen uygulansa bile o artık hazırlık aşamasındaki konumunu kaybetmiş, pratikte canlanmış, gerçek hayatta somut bir yer edinmiştir. O şimdi gerçektir, yaşayan bir olgudur. Dönüşüm militanca YAPILMIŞTIR. Burada militanın YARATICI özelliği, YOK olan ama sadece düşünülen bir "şeyi" hayatta yaşıyan bir "olgu" haline dönüştürmesi sözkonusudur. Militan yaratmıştır. Yarattığı olgunun objektif doğuş dinamiklerini yakalayarak ve geliştirerek ve sonuçta onu bir biçime sokarak eylemini başarmıştır.

Başlangıçta gerçeklerden yola çıkan bir "hayal" kurulmuş sonra o gerçek bir olgu olmuştur. O olgu hiçbir zaman başlangıçtaki hayalle aynı şey değildir. Yaratılış sürecinde renk kazanmış, iç dinamiklerini oluşturmuş ve yine bu sürecin bir uzantısı olarak spesifik şeklini almıştır. O artık bağımsız bir niteliğe sahiptir.

Parti faaliyetinin TABİATINDAKİ yaratıcı özellik onun bütün aşamalarında zorunlu bir ihtiyaçtır. Sözgelimi planda gerçek hayatta önceden görülemeyen binbir gelişmeyle karşı karşıya gelinecek ve anında o gelişmelere karşı tepkisini üreten militan plana yeni bir nüans katacak ona kendi damgasını vuracaktır. Ve sonuçta da hedefe akan faaliyet sürecinin kendiliğinden bir sonucu olarak varılmayacak, bizim ona ulaşma faaliyetimize rağmen düzen tarafından önüne konulmuş savunucu mekanizmaların içinden hedef koparılıp alınacaktır.

Sadece biz faaliyet içinde değiliz, düzende kendi çıkarı doğrultusunda sürekli faaliyet halindedir, bizim her hedefimizin önünde kimisi önceden görülecek kimisi görülmeyecek bentlerini kurmuştur ve bunların bir kısmınıda bizim hamlelerimizin akışına göre bizzat savaşın içinde kuracaktır. Bizim hedefi koparıp almamızda yaratıcı eylemimize bağlıdır.

Sonuç olarak politikayı ve faaliyet planını iyice ezberleyerek veya kavrayarak başarı garanti altına alınamaz. Başarı gerçek hayatta savaş içinde YARATILIR. Ve bu yaratma eylemi kendi spesifik süreci içinde birçok YARATICI DAVRANIŞIN bir ürünü olarak şekillenir. Militan kendi bağımsız kişiliğini, devrimci kalitesini savaş içerisinde sürekli kullanmak zorundadır. Kendini PLANIN OTOMATİĞİNE bağlayarak sonuca ulaşamaz. İnsiyatifli olmak ZORUNDADIR.

Militan ve onun eylemi için gerekli olan parti ve onun eylemi içinde aynen geçerlidir. Parti bütün ülkeyi gelişme dinamiklerini sıçratarak yeniden yaratma amacındadır. İnisiyatiflilik bu müthiş dönüşümde o olmadan hiçbir şeyin de olamıyacağı şiddette bir zorunluluktur.

Partimizde insiyatifli olabilme geleneği vardır. Özellikle partinin genel hattında süreci hergün yeniden yorumlayarak insiyatiflice sürekli yeni biçim ve tarzlara yönelme noktasında son derece başarılıyız. Biraz önce bahsettiğimiz sonuç alma yeteneğimiz eğer aynı oranda gelişebilmiş olsaydı önceden göremiyeceğimiz güzellikte müthiş sonuçlar alabileceğimiz kesindir. İşte o noktadaki zaafımızın can alıcı darbesinide zaten böyle alıp, elimizdeki çok büyük kazanç olan yaratıcı olabilme-insiyatifli davranma yeteneğimizi sonuçsuzlukla yıpratıyoruz.

Tek tek militanlar düzeyinde insiyatifin ise, aynı oranda olmasa bile gelişmiş olduğunu söyleyebiliriz. Ancak kimi zaman hantallıkla gölgelenirken bazende anarşizan-keyfi eğilimlere doğru çürütülmektedir. İstediğini yapmak, kafasına göre "takılmak" insiyatiflilik değil, onun biçimsizleştirilmiş, keyfi eğilimlerle çürütülmüş, parti bütününden koparılarak kendini yaşamaya dönüştürülmüş zıddıdır.

4-SAVUNMAYI ÖRGÜTLEME:

Savaşta sadece saldırmayı düşünen yenilgiyi kaderi haline getirir. Sınıf savaşında ise bilinçsizce düzenin devrimci hareket içindeki yardımcısı haline gelir. Düzen ona vurup dağıttıkça onu ezdikçe emekçi halkın özgürlük umutlarınıda parçalar ezer, mücadelenin olabileceğine inancı törpüler. Her darbe değil ama her tasfiye sadece bir örgütün dağılması değil, halkında mücadele azminin de bir ölçüde dağılmasıdır.

Savunma savaş sanatının vazgeçilmez bir öğesidir.

Sınıf savaşında çatışan iki sınıf, öncü-vurucu örgütleriyle birbirlerinin iradesini hırpalamaya çalışır. Devlet ve parti. Devlet partiye, parti devlete vurarak kendi iradesini kabul ettirmeye çalışır. Görünürdeki devlet-parti savaşının gerisinde finans-kapital - işçi sınıfı mücadelesi yatmaktadır. Partiyi korumak sınıfın iradesini gereksiz darbelerden korumaktır.

Savunmayı kavramak en başta SINIF PERSPEKTİFİNİN içine oturmalı ve sınıf savaşının kaçınılmaz bir PRATİK olgusu şekline sokulmalıdır. Bir parti kendini, savaşı ve devrim hedefini ciddiye alıyorsa savunmasını güçlendirmelidir, veya siz o partinin kendini, savaşı ve devrimi ciddiye alıp almadığını, savunmasını örgütleyişinden anlayabilirsiniz.

Sınıf savaşında savunma can alıcı bir görevdir; örgütlenmeli, denetlenmeli, paçayı kurtarmaktan kalın çizgilerle ayrılmalı, örgütün yapısı ve ülkedeki güç dengeleriyle uyumu sağlanmalıdır.

Eğer bir parti uykuda gezer sersemliğinde değilse veya yıldızlara bakarak insanlığın geleceğine ilişkin hülyalar kuran sıradan bir hümanistlikle yetinmeyecekse karşı çıktığı düzenin sahipleri ve koruyucu köpekleri olduğunu ve menfaatlerini mutlaka ellerindeki tüm güçleri kullanarak savunacaklarını hesaplamalıdır. Sadece haklı olmak savaşta zaferi kendiliğinden getirmez. Haklı olmaktan güç alınmalı ve haksızın üstüne giderken onun terörü hesap edilmeli, savunma yapılmalıdır.

Savunma bir görev olarak kavrandıktan sonra kendiliğinden oluşuvermez. Kavradıysanız, NE YAPTINIZ? Savunma BİLİNÇLİCE İNŞA edilmelidir. Farklı alanlarda-bölgelerde, farklı örgüt-

lenme biçimleri ve mücadele tarzlarında, hepsinin kendine özgü gerekliliklerine göre kendine özgü savunma biçimleri olacaktır. Savunmada derinleşmek, ince nüanslarını yakalamak, savunmayı RAFİNELEŞTİRMEK gerekir. Her parti örgütü mutlaka kendi özgün savunmasını yapmalı ve bunu partinin genel savunma tarzıyla uyumlaştırmalıdır.

Partinin bütünüde kendi savunmasını örgütün durumuna ve ülkedeki güçler dengesine göre biçimlendirmelidir. Örgütün inşa döneminde ve saldırı döneminde farklı savunma tarzlarını izleyeceği açıktır. Geçirilebilecek farklı dönemler içinde aynı şey geçerlidir. Keza ülkedeki güçler dengesi de partinin savunma tarzını doğrudan etkiler. Darbe koşullarında veya yükselen halk hareketinin içinde ...vd. başka savunma tarzı uygulanacaktır. Geri çekilme, saldırı...vb. taktikleri savunmayı doğrudan etkileyecektir. İşte, parti kendi savunmasının genel hattını, subjektif örgütsel durumunun ve ülke şartlarının dayattığı savunma tarzlarının mümkün olan en olumlu noktada uyumlaştırmalıdır.

Savunmayı kavrayıp ustaca inşa eden bir örgüt onu kendi haline bırakmamalı, sürekli DENETLEMELİDİR. Örgütteki ve ülkedeki gelişmeler her an yeni ayarlamaları zorlayacağı gibi bizzat savaşın akışıda savunmada gedikler açarak onarımı gerektirecektir.

Savunma paçayı kurtarmak değildir. Hatta bazen savunma için kendini yakmada gerekebilir. Savaşa giren savaşın sonuçlarını baştan kabul etmiştir. Zorluklar ortaya çıktıkça doğabilecek panik ve telaşın savunma kisvesi altında parti pratiğini biçimsizleştirmesine izin verilmemelidir. Savunma yapılması gerekeni yapmaktan vazgeçme değil onu yaparken en az hasar alma sanatıdır. Savaşı terketmek; savunma değil, bozgundur.

Hangi savunma tedbiri alınırsa alınsın, örgütün bazı yetenekleri yoksa o savunma gerçek savaş içinde tuz-buz olur.

Savunma sözkonusu olunca en gerekli yetenek direnme gücüdür.

Direnmenin en bilinen yönü düşmana tutsak düşünce örgütün sırrını vermeme yönüdür. Örgüt her militanına bunu kazandırmalıdır. Evet bizzat savaşın kendisi dönüştürücü özelliğiyle en iyi öğreticidir ama bizzat örgüt bu öğrenme sürecini desteklemeli, önünü açmalıdır. Militanın pratik içinde "dışarıda" iken zorluklara karşı savaşta edindikleri, "içeride" de ona destek olacaktır. Ama işkence terörüne karşı direnme daha özel yeteneklerin bilinçlice geliştirilmesiyle söz konusudur. Bu, tamamen önceden BİLİNÇTE çözülecek bir sorundur. Yoksa sıradan bir insanın işkencenin terörüne dayanması imkansız olabilir. Militan bilincinde direnmeye netçe karar verir ise, mutlaka direnecektir. Ama aynı zamanda aldığı kararı uygulama ve hedefe mutlaka varmayı karakter haline getirmiş olması gerekir. İşkencenin vahşetinin devrimci irade karşısında hiçbir kıymet-i harbiyesi yoktur.

Direnmenin bir diğer yönü konsantrasyon yoğunluğunu kaybetmemedir. Daha öncede belirttiğimiz gibi bizim konsantre olma gücümüz düşmanın terörünün sürekli baskısı altındadır. Öfke krizleri, anlık dağılmalar, moral bozuklukları, çöküntüler hep bu baskının ürünüdür. Savunma mekanizması inşa edildikten sonra hiçbir güç onu partiyi korumaktan vazgeçirmemelidir. Ve daha önemlisi savaşa bakıştaki zenginlik, esneklik, serinkanlılık hiç kaybedilmemeli, panik ve telaş sürekli dışlanmalıdır. Birden kapılınan bir öfke krizi ile yapılan gereksiz bir saldırı düşmanın karşı darbesiyle partiye birçok mevzi kaybettirebileceği gibi, paniğe kapılarak yapılan bir geri çekilmede kazanılabilecek birçok mevziyi düşmanın eline bırakacaktır. Savaşın genel havasını ve temposunu kavradıktan sonra partinin buna karşı izlediği taktik hat anlık dalgalanmalarla kesinlikle bozulmamalı, onu uygulamada kararlıca DİRENİLMELİDİR.

Savunma için gerekli diğer bir örgütsel karakter örgütün ülke çapında ve farklı alanlarda yayılabilmiş olmasıdır. Parti zaten sınıf savaşının zorunlu bir görevi olarak o konuma sıçramalıdır ama sıçradığı zaman birde savunma mekanizmasını güçlendirmiş olacaktır. "Bütün yumurtalar aynı sepette" olursa risk artacak, çok çeşitli biçimlere bürünerek geniş bir alana dağılmışsa risk zayıflayacaktır. Düşman tersi yönünde bir eğilim için çoğu zaman usta taktikler uygular: Ankara, İzmir sıkılır İstanbul bırakılır; işçi kesiminde terör estirilir öğrenci kesimi nispeten açılır, gösteriler azgınca bastırılır dernekler rahat bırakılır...vb. Bunların bir sebebide devrimci hareketi bir sepete toplayıp sonra kolayca bir vuruşta tasfiye etmektir.

Daha da basiti 12 Eylül'ün ilk yıllarında İstanbul'da sol kitaplar bütün kitapçılardan toplatılmışken belli 2-3 kitapçıda "serbestçe" satılabiliyordu. Sonradan buralardan birçok devrimcinin takip yediği anlaşıldı.

İyi bir savunma ancak modern örgüt işleyişi içinde mümkündür. Bu işleyişe kavuşmamış örgütlerde savunma kişilerin özel yeteneği ile sınırlıdır. Modern işleyişte savunma kurumsal işleyişe kavuşmuştur. Örgüt mekanizması modern işleyişle kendiliğinden düşman darbelerinin önünü keser. Parti örgütleri ve aynı örgütün değişik komitelerinin arasındaki sınırlar partide yaratılacak olası tahribatı da SINIRLAR. Takip, çözülme, sızma gibi düşman başarılarının önü kesilir, tahribat sınırlı bir yerde yaşanır.

Partinin farklı mücadele tarzlarına uygun farklı örgüt biçimleri kurabilmiş olması aynı zamanda düşmanda hedef bulanıklığı, şaşkınlık ve kimi zamanda çaresizlik yaratır.

Savunmayı ihmal şayet yeteneksizlik değilse tasfiyeciliğin gizli biçimi ve günlük pratikteki ilk adımıdır. Partinin "gardını" düşürdüğünün göstergesidir ve düşman en sert düşürücü yumruklarını acımasızca indirerek kesin sonuca gidecektir. Tasfiye! Veya düşman kendine fazla güveniyorsa ikinci bir yolada girebilir: Al gülüm, ver gülüm. Sen bana bir açık ver ben sana dokunmayayım, sen kendini takip ettirt ben seni yakalamayayım, sen evini saptat ben evini basmayayım, sen tüm ilişkilerine beni takiple götür bende ne seni ne de arkadaşlarını yakalamayayım...vd. Peki bunun tasfiyeden farkı var mıdır? Yoktur. Düşmanın avcunun içine düşmüş bir örgüt tepesinde tasfiye kılıncını her an hissedecek ya kıpırdamaktan ürkerek SİYASİ tasfiyeyi ya da kıpırdadığı anda düşmanın anında avucunu kapatmasıyla ÖRGÜTSEL tasfiyeyi yaşıyacaktır.

Savunmayı ihmaldeki yeteneksizliğin kökeni nerelerdedir?

Savunmayı ihmal sınıf savaşını kendi somut pratikliği içinde görememedir. Vurduğunuz kadar darbede yiyeceksiniz. Sadece vuran, yediği darbelerin sonuçlarını hesaplamayan, zaman içinde kan kaybından düşecektir. Yediği darbelerin hasarını asgariye indiremeyen bir müddet sonra yeterince güçlü vuramayacaktır.

Savunmayı ihmal devletten kopuşamamadır. Devletten gerçek bir

kopuşma yaşayarak onu somut bir düşman güç olarak karşısında gören, devletten "herşeyi" bekler. Çünkü kendiside devlete "herşeyi" yapacaktır. Ancak hala devlet tam cepheden karşıya alınmamışsa, arada gidip gelen kayıklar varsa, ne devlete "herşey" yapılacak ne de devletten "herşey" beklenecektir. "Al gülüm, ver gülüm" devletin buna verdiği cevaptır. Çünkü zaten hakim olan ve mevcut statünün devamından yana olan devlettir. Düzenle gerçek bir kopuş yaşanacaksa arada sefer yapan küçükte olsa kayıklar bir kıyıda toplanıp mutlaka yakılmalıdır. Tarık Bin Ziyad İspanyayı böyle fethetti.

Savunmayı ihmal kendini devleti yıkacak somut bir güç olarak görememedir. Parti bir ütopya havarisi midir? Hayır. Kendi ütopyasını gerçekleştirmek için savaşan bir örgüttür. Ama kendisini öyle görmesine rağmen, ütopyasının güzelliğiyle avunan, haklı olmanın verdiği temizce saflıkla herkesin en kötülerin bile kendisine hemen biat edeceğini sanan bir ütopya havarisi gibi davranıyorsa iş çatallaşır. Tek başına bir insanın yapmasıyla fazla zarar vermeyecek bu tutum, bir parti tarafından uygulanırsa, emekçilerin temiz duygularıyla oynayarak onları çarın önüne götüren Papaz Gapon'dan ne farkı kalır?

Sonuç: Savunmaya özel önem vermeme İŞKENCESİZ ÇÖZÜLME işaretidir. Ve daha kötüsü provakatif tahribata yol açar.

İstendiği kadar mükemmel savunma tedbirleri alınsın, darbe yemek polisiye operasyonlara uğramak engellenemez. Savunma bunu yok etmez, zararını asgariye indirir. Çünkü amaç darbe yememe değil, savaşta galip gelmektir. Eğer darbe yememe tek başına amaç haline gelirse belki bu sağlanabilir ama bu Türkiye gibi bir ülkede olunca partinin devrimci siyaseti yürütemediğinin göstergesidir.

Türkiye'de bir tasfiye geleneği vardır. Düzen bu konuda oldukça usta ve başarılıdır. Devrimci siyasetler belli bir güce ulaştıktan sonra dönüşüm yapıp yüzbinleri kontrol edebilen ciddi siyasi gelenek haline dönüşemeden düzen tarafından dağıtılmakta ya da işin başındayken sürekli baskı altında tutularak dönüşüm yapabilecek asgari bir güce gelmesi engellenmektedir. Bu tasfiye geleneği ciddi bir olgudur, devrimci hareketler bu konuda açıcı olamazlarsa her seferinde aynı akibetle karşılaşacaktırlar. Burada sözkonusu olan savaşın

şiddetinin doğal sonucu mudur? PKK savaşın en şiddetlisinin içinde tasfiyeyi yanına bile yaklaştırmamaktadır. Demek sorun savaşın şiddetinde değil, bizim onu kavrama yeteneğimizdedir.

Partimiz bu uğursuz geleneğe 1984-85 operasyonuyla paçasını kaptırdı. 12 Eylül'ün en zorlu günlerinde olağanüstü fedakarlıklarla ve cesaretle sağlanan değerler, onları sadece geliştirmeyi düşünüp korumayı ihmal ettiğimiz için büyük tahribatlara uğradı. Ve biz 1985'de sadece kendi dar örgütsel faaliyetimizi değil, o dönem öncülüğünü yakaladığımız işçi sınıfının ilerde çok değişik noktalara sıçrayabilecek bağımsız-devrimci sendikalar kurma çabasını ve umudunu da dağıttık. Sınıfın gözünde düşman haline çevirdiğimiz Türk-İş'e istemeden yardım ettik. Öncüsü yokolunca pratikte amatörlüğe saplanan sınıfın doğal önderleri umutları gerçekleştiremedi. Bize düşen payı görelim.

Biz 12 Eylül'ün hemen sonrasından başlayarak herkesin dağılışı, paniği ve kaçışı yaşadığı koşullarda bir avuç insan olarak olağanüstü yoğunlukta cesaret ve enerji isteyen bir pratiği başarıyla yürüttük. Ama başarı grafiği yükseldikçe, zafer sarhoşluğu partiyi denge kaybına uğrattı. Tempo kaldırılabilecek olanın üstüne çıkarılırken, savunmaya tenezül edilmedi. Sonuç, acıdır.

1985-90 arasında ise hakim olan savunmada laçkalıktır. Sonraki gelişmelerin gösterdiği, 1985 darbesiyle partinin "gardının" düştüğü gerçeğidir. Savunmadaki laçkalık söz olarak inkar edilmeyen illegaliteyi, pratikte delik deşik ederek işlevsiz hale getirmenin bir aracı olarak KULLANILMIŞTIR.

Partimizin kötü bir savunma geleneği vardır.

Mevcut durumumuz nedir? Birazda bu kötü geleneğin baskısı ve yok etme kararlığı ile savunmaya önem verildi. Ancak alınan pratik sonuç yetersizdir. En başta modern örgüt işleyişindeki zaaflar savunmayı inşada temelli zaaflar yaratıyor. Ve kadroların deneysizliği, keyfilikler, bir türlü kırılamayan ahbap ilişkileri savunmamızı zayıflatıyor.

Ama daha belirleyici olan partiyi yayma perspektifinin savunmada yarattığı zaaftır. Bu zaaf bilinçlice yaşansa ve sonuçları göze alınmış olsada, merkezi bütün kadroları en basit savunma tedbirlerini bile kimi zaman ihmal etmeye yönlendirebildi.

Savunmaya verilen önem genel bir savunma BİLİNCİ yaratabildiysede, PRATİK bir savunma sistemi yaratamadı. Şimdi, kazanılan savunma bilinci, işlemeye başlıyan parti mekanizmasınında desteğiyle SAVUNMA SİSTEMİNE dönüşmelidir.

5- YIĞINLA KAYNAŞABİLME:

Devrimci hareketin güçlenmesi, insiyatif alanını genişletmesi basit bir matematiksel olay değildir. İşte, 10.000 kişi hareket ettirebiliyorduk, şimdi 15.000 oldu veya şu şiddette vuruyorduk, şimdi bu şiddette vurabiliyoruz veya şu kadar gazete satıyorduk şimdi bu kadar oldu...vd. işin görünen yanıdır. Alttaki büyük kaynaşma ve dönüşüm o sonuçları yaratmıştır. O sonuçlar elbette önemlidir ama onları belirleyen yerlerde müthiş bir savaş iki gücün yanyana gelmesi çatışma ve yeni bir durumun yaratılması söz konusudur. Bir DÖNÜŞÜM yaşanmış, YENİ bir olgu oluşmuştur.

Bu dönüşüm etki-tepki veya değişik doğa kanunlarıyla oluşan fiziksel bir dönüşüm veya çeşitli elementlerin uygun koşullarda kontrollü karıştırılmasıyla oluşan kimyasal dönüşüm değildir. Söz konusu olan canlı hemde düşünen canlı dünyadaki dönüşümdür. Ve bu yüzbinlerce, milyonlarca düşünen canlının oluşturduğu toplum içinde yapılmaktadır.

İnsanlar belli coğrafyada oturmakta bu durumları onlara spesifik özellikler kazandırmaktadır. Bizzat o coğrafyanın dayattığı şartlar ve insanların o coğrafyada yan yana gelmiş olmaları toplumsal dokuda özgün durumlar yaratıyor. Ve bu belli coğrafyada birarada bulunma tarihsel dönemler içinde gelenekler yaratıyor. Özgün gelenekler binlerce yıl binbir biçime girerek kendini sürdürebiliyor.

Belli coğrafyada oturan belli gelenekler oluşturan insanlar sınıfsal konumlanışlarına göre belli sınıfların içinde toplanıyorlar. O sınıfsal konumlanışlarıda onlara belli özellikler katıyor. Bulundukları coğrafyada sınıfsal konumları tarafından yönlendirildileri gibi bunu bilince çıkardıları oranda dünyaya da sınıf gözüyle bakıyorlar.

Belli coğrafyada oturarak belli gelenekler oluşturmuş ve belli sınıflarda konumlanmış insanlar belli teknik gelişme seviyesiyle üretim yapıyor ve bunun sonucu toplumlarına ve kendi yaşantılarına

belli biçimler verebiliyorlar.

Ve bunların belirleyiciliğinde insanlar erkek-kadın; genç-yaşlı biyolojik farklılaşmasında yaşıyor. Biyolojik konumlanışlarda onlara belli düşünce biçimlerini ve pratik alışkanlıkları dayatıyor.

İşte, devrimci siyasetin öznesi insan karmaşık etkilenmeler altında. Bu etkilenmeler insan topluluğu biçimine bürününce çok daha karmaşıklaşıyor ve nihayetinde insanın düşünme yeteneği bu etkilenmeleri binbir spesifik biçime sokabiliyor. Toplumsal düzeyde karmaşık dokular oluştuğu gibi, her tek insanda başlı başına bir zenginliği, özgünlüğü temsil ediyor.

Devrimci parti dönüştürmeye çalıştığı toplumun, temsilcisi olduğu sınıfın ve nihayetinde her tek insanın ÖZGÜN DİNAMİKLERİNİ yakalamak, en ince ayrıntılarına dek onu KEŞFETMEK zorundadır. Genel kaideler partiye ancak metod verir, ondan sonrası partinin kendi ülkesinin ve sınıfların özgün dokusunu en ince ayrıntılarına dek keşfetmesiyle gelişecektir. Kendi özgünlüğünüde ancak dönüştürmeye çalıştığı toplumun özgünlüğünü keşfettikçe yakalayıp netleştirebilcek; bu süreçte başarılı olduğu oranda dönüştürme eyleminde de başarılı olacaktır. Keşif sürecindeki başarısızlık onun toplum tarafından dışlanmasına, yalnızlığa itilmesine yolaçacaktır. Keşifteki başarı onu toplumla kaynaştıracak dönüştürme sürecinde sürekli kazanımlar elde etmesini sağlayacak ve o oranda yeni keşiflerin önünü açacaktır...vd.

Devrimci parti önündeki topluma BAKIP kuru bir çizim veya betimleme ile hiçbir yere varamaz. O toplum bütün özgün iç ilişkeleri ve bunların özgün biraraya geliş tarzları ile içine nüfuz eder tarzda GÖRÜLMELİDİR. Toplumun tepkilerini DUYMAK ve ne dediğini ilkelce tespit ederek "kitap"ta o tepkinin karşılığı neyse onu organize etmekle toplumda yankısını bulamaz; toplum tepkisinin özgün nüansları ve bunun özgün dile geliş tarzı, söyleneni gerçekte ne ise tam da öyle ANLAYACAK tarzda kavranmalıdır.

Toplumun ÖZGÜN biçimde OLUŞMUŞ ve AKAN DURUMU en hassas ideolojik-politik saptamalarla kavranmalı, onların ışığında pratikten çıkan sonuçlardan yeniden saptamalarla pratik güçlendirilmeli ve süreç bu tarzda devam ettirilmelidir. İdeoloji-politika-

pratik ve bunların toplamı olarak toplumun devrimci öncüsü parti, kendi özgünlüğünüde ancak böyle kazanabilir. Özgünleşebileceği oranda da enternasyonalizmin gerçek anlamına kendini oturtacaktır.

Bugün Türkiye için daha özel bir durum söz konusudur. Emperyalist metropollerden medya kanalıyla dünya toplumlarına zorla dayatılan kimliksizleştirme ve tek bir emperyalist kültürün egemenliği altına girme eğilimi ile 12 Eylül faşizminin halkımız üzerinde estirdiği terörle amaçladığı sıradanlaşma ve sürüleşme eğilimi birbirini destekleyerek; toplumumuzu topyekün aptallaştırma, kendi özgün doku zenginliğini kaybederek kimliksizleştirme ve kendisine ne dayatılırsa zavallıca onu kabul etme noktasına doğru itmektedir. Böyle kendini kaybetmiş bir toplum mu devrime götürülecektir? Bunu hangi sağlam toplum dokusuna dayanarak başaracaksınız? Elinizi attığınız her yer laçka biçimde çözülerek kendini bırakıverecektir.

Şimdi, elbette Türk toplumuda bu kimliksizleştirme girişimine karşı derinlerde oluşan bir tepki biriktirmektedir. İşte Refah Partisi ve daha kötüsü faşist partilerde bu tepkiyi çürüterek gericileştirmekte, toplumun kimliğine sahip çıkma eğilimini onu ortaçağ karanlıklarına itme veya emperyalizmin bölgedeki saldırgan köpeği olma yönüne doğru zorlamaktadır.

Evet, bir komünist parti kendi toplumunun derinliğine nüfuz edebilmelidir genel doğrusu bugünün Türkiye'sinde günün acil bir politik görevi olarak da kendini dayatmaktadır. Türk toplumunun özgün kimliğine sahip çıkmak, emperyalizmin azgın saldırılarından onu koruyarak, özgün dokusunun ilerici yönlerini geliştirme ve onu emperyalizme karşı bölgesel bir güç odağı haline çevirmek gereklidir. Tabii bu önce o özgüllüğü yakalayabilmekle mümkündür. Parti kimliğin derinliklerine nüfuz ettikçe hem ondan ETKİLENEREK kendi kişiliğini güçlendirecek hem de o dokuya devrimci müdahalelerde bulunarak insanlığın gelişmesi yönünde DÖNÜŞMESİNİ sağlayacaktır.

Toplum için geçerli olan proletarya içinde geçerlidir. Proletarya komünist parti için örgütlenecek ve savaştırılacak bir insan topluluğu değildir. Proletaryaya bu tarzda yaklaşma ancak proletarya dışı burjuva veya küçük burjuva devrimcilerinin eğilimi olabilir.

Proleter devrimcilik sınıfla nüanslarına dek bir KAYNAŞMA ve ONUN ÖNCÜ SAVAŞÇISI kimliğne sahip olmakla mümkündür. Dışardan "Ne var ne yok" diye bakılmayacak, içinde yaşanacak onun bütün özgüllükleri, tarihsellikleri ve mevcut günlük tepkileri onun bilinçli unsuru kimliğiyle içinde kavranacaktır. Bir öncü güç olarak sınıftan devrimci bir tarzda ayrışmak ve onu kontrole almak ancak bu biçimde mümkündür. Bizim kurmaya çalıştığımz Parti -Direnişçi İşçiler- sınıfın kitlesi zinciri bu yönde atılmış olumlu bir adımdır.

Parti örgütlemeye çalıştığı diğer halk sınıf ve tabakalarına da aynı biçimde, onların özgün kimliklerini yakalayıp özgün süreçlerinin önünde yer alarak yaklaşmalıdır. Bizim devrimci gençliğe yaklaşım tarzımız böyle olduğu içindir ki başarılı olabilmiştir. Gençliğin üniversiteli ve liseli olma kimliğinin yarattığı farklılıklar bile ciddiye alınmış, yaklaşım ona göre olmuştur.

Parti örgütlemeye çalıştığı her bölgenin kendi özgün kimliğinide yakalayabilmelidir. Karadeniz, Ege, Akdeniz, İç Anadolu insanının farklı özgünlükleri titizce yakalanmalıdır. Partinin özgün iradesini onlara kazandırabilmemiz, o bölgelerle bölgesel çapta pratik olarak kaynaşabilmemiz, kimliğin gizini çözebilmemizle mümkündür.

Parti faaliyetini ZAMAN içinde yürütürken, bu sürgit aynı özellikte bir zaman değildir. Farklı dönemleri barındırır. Birçok etki gücünün ortak etkisi zaman içinde politikaya özgü farklı dönemler yaratır. Partinin dönemleri çok iyi yorumlayabilmesi ve EMRETTİKLERİNİ hassasca saptaması gerekir.

Dönem sadece genel politik ortam çerçevesinde yaşanmaz, onunla birlikte partinin subjektif gelişmesinin oluşturduğu durumunun dönemleri vardır. Parti kendi içinde bulunduğu dönemle politik alanın döneminin karakterlerini uyumlaştırabilmeli en azından birbirini kesecek pozisyondan kurtarmalıdır.

Dönemin kapanışı ve yeni bir dönemin açılışı en hassas biçimde izlenmelidir. Burada biraz da gelişmiş POLİTİK SEZGİ sözkonusudur. Önceden görme ne kadar gelişmişse davranma o kadar hazırlıklı, gerektiği zamanda ve yeter güçte olacaktır. Herkesten önce ve tabii düzenden önce sezip, herkesten önce davranmak gereklidir.

Dönemi en hassas kavrayış ondaki "AN"ları yakalamaktan geçer. Dönemi anlamak yetmez, anı yakalacaksınız! O an ne yapılması gerekiyorsa o yapılır ve belki o anlık hassas tepki dönemi size kazandırır veya eğer göremezseniz kaybettirebilir. "An" ı yakalamakta uzmanlaşan ve tabii yakalamak yetmez, "an"a özgü tepkisini örgütlemeyi becerebilen savaşı kazanır.

Parti kendi kadrosunun dilini de anlamalıdır. Sevgi ve kavrama gücüyle kadroların kişi düzeyinde veya genel eğilim düzeyinde yaşadıkları, belki kendilerinin de farkında olmadıkları, bilinç ve davranma konumları ÇÖZÜMLENMELİDİR. Çözümleme ZENGİNLEŞEREK SÜREKLİLEŞMELİDİR. Kadroların sorunlarına BÜROKRATİK veya BİÇİMCİ yaklaşmanın panzehiri olarak ÇÖZÜMLEMECİ tarz kazanılmalıdır. Bürokratik zorlamalar tıkanmaları derinleştirerek kalıcılaştıracak, çözümlemeci yaklaşım sorunları çözerek aşacaktır.

Parti çevresindeki sempatizan kitlenin veya daha belirsiz birikmelerinde dilini çözebilmelidir. Eğer ben entellektüel düzeyimi yığına biçimci tarzda dayatıyorsam bir süre sonra yığını beğenmeyerek ELİTÇİ bir konuma; bir işçi olarak işçi olmanın dar sınırları ve sınıf bencilliği içinde çevreme bakarsam aydınlardan ve politik eylemlerden uzak duran İNİSİYATİFSİZ bir konuma; açlıkla boğuşan bir işsiz olarak işsizlik işkencesinin öfkesini eğitmezsem daha tutarlı eylem hattından yana olanlardan ayrışarak ANARŞİST bir konuma savrulabilirim.

Partinin tek tek kadrolarının düşebileceği bu zaaflı konumlar partinin kendisi içinde geçerlidir. Parti kendi iradesini benimsemeye yönelmiş insanların özgün devrimci oluşumlarını hassasca kavramalı ve her özgünlüğe uygun bir cevapla yaklaşmalıdır. Devrimci irade herkes tarafından aynı BİÇİMDE kavranıp aynı BİÇİMDE yaşanmayacaktır. İradenin TEMEL KARAKTERİ-MUHTEVASI, çok farklı konumlarda olan insanlarca ÖZGÜN BİÇİMLERDE kavranıp, yaşanacaktır. Ve bizzat bu özgünlüklerin varlığıda bu iradeyi zenginleştirecek, toplumun BÜTÜNÜNÜ SARAN ve onun kendi sesi olan bir güce dönüştürecektir.

Genel bir değerlendirme içinde partinin yığınla kaynaşabilme ye-

teneği diyebileceğimiz anlattığımız devrimci tutumun, özgün bir ideolojik ve politik bir tutum kadar, yürütücüsü kadrolardaki özgün bir niteliğe de ihtiyacı vardır. Bu niteliğin bir yanı sürekli ve titizce ANALİZ yapma, en basit olayın bile ayrıntılarını kavrama ise diğer yanıda PRATİK HAYAT ADAMI olabilmedir. Parti yığınla kaynaşmanın ideolojik ve politik hattını saptayıp bu tutumun uygulayıcısı kadrolarına gerekli nitelikleri kazandırmazsa saptamalar söz olup uçacak, pratikte kasılmalar, gerginlikler yaşanacaktır.

***

Partimizin Kıvılcımlı'dan aldığı ideolojik miras bize ülke orjinalliğini yakalayabilmek konusunda yol gösteriyor. Sadece yol göstermiyor aynı zamanda genel kaidelerle yetinmeyerek orjinalliğin tiryakisi olan metodunuda veriyor. Biz bu ideolojiyi GELİŞTİRMEKTEN ziyade KORUMAYLA yetindik. Politikada kimi ipuçlarını yakalasakta, gençlikten başka yakaladığımız ipuçlarınıda fazlaca hayata geçirmedik. Kadrolarımızın analizci yeteneği nispeten gelişmiş ancak pratik hayat adamı olabilmede önemli zaaflar sözkonusudur. Dönemleri herkesten önce görüp emrettilerini güzelce saptıyoruz ama bunun pratikteki şekillenişinde ilkelleşiyoruz. Dönemlerin üstünde patinaj yaptıkça "an"ları kendiliğinden kaçırıyoruz! Ciddi olarak yakaladığımız iki "an" vardır; tekstil kampanyası ve gençliğin mevcut hükümete karşı deşifre kampanyası. İkisininde olumlu sonuçları ortadadır.

***

Parti pratik ve becerikli olabildikçe yığınlarda güven yaratacak ve kendi sesleri olma niteliğiyle onlarla doğal bir kaynaşma yaşayacaktır. Birbirini destekleyen faaliyetler insiyatifli ataklarla kendi alanlarında hakim güç haline gelecektir. Düşmanın darbelerinin zararı zekice karşı hamlelerle asgariye indirilecek ve korunan güç düşmana darbe vurmada yoğunlaşabilecektir.

Ancak parti kendi devrimci iradesinin BAĞIMSIZ varlığını ve onun İKTİDAR olma yeteneğini sürekli kollamak ve geliştirmek zorundadır. Uyum sağlayabilmek ve işi çözebilmek için partinin iradesinin özgün niteliğinden taviz verilemez. O durumda pragmatizme saplanıp, irade renksizliği ve kişiliksizliğiyle, mücadelenin TEMEL amacından kopulur. Amacından kopmuş bir partinin sorunlarını çözmesi DEVRİMCİ anlamda birşey ifade etmez. Ülkenin, halkın ..vd. özgün dinamikleri oturup onları seyretmek veya bütünü ile tabi olmak için değil, DEVRİMCİ YÖNDE DÖNÜŞTÜREBİLMENİN ÖZGÜN İPUÇLARINI, MADDİ DAYANAKLARINI yakalayabilmek için saptanmalıdır.

***

"Nasıl bir örgüt?" sorusunun cevabını kendi zaaflarımız ile birlikte vermeye çalıştık.

Bizim burada çizdiğimiz tablo kendi parti pratiğimizin kafamızda oluşturduğu özgün bir niteliğe sahiptir. Bizim özgün pratiğimizin hiç bir bölünme, zaaf ve yetersizlikle kesilmemesi halinde gelebileceği özgün örgüt işte böyle bir örgüttü. Biz bunun henüz ipuçlarını yakalayabilmiş durumdayız. Aradaki açık bize moral bozukluğu değil, itici güç vermelidir. Çünkü evet ciddi bir açık vardır ama daha önemlisi yakaladığımız ciddi bir özgünlük ve devrimi başaracak nitelikte bir partiye kararlı yönelme vardır. Zaafları ezecek olanda işte bu KALİTEDİR.

Şimdi, zaaflarımızı ve kaynaklarını araştırmaya birde partimizin somut tarihselliğinden bakarak devam edelim.